

כו

13

ב

שאלות ותשובות מחלק אה סימן יד

כיהיה מהדור הזה שיאמר איזה דבר חסד ויתן טעם לדבריו מזה המין אין לחוש לו כלל לעשות מעשה ולענות מנהג על פיו ע"ש ואם כהנהגים זרים מאד אחרת והוא כבוד כפי להקט הפוסקים ככל המנהג וכו' נאח' כהנהג מיוחד על אדני פו כמה חכמים מחובתם כמה גאונים פולס' הן אחת דאם מחכמים כל הקהל לדעת א' לסנות המנהג לא נוכל לומר ביון דכוס קהל אשכנזים לא סיבה מנהגו אף אכן נמי לא נחשיל לנגות ולסמור ולעשות כלא כדברי הר"א הפוסק הגדול למען לא נהיה כחלמדיים החולקים על דבם וכדרכת כפל פ"ח א' ח' כ"י מנהגי אסור יען ויענין דבו כמו דבו קהלות אשכנזי אהין מביאים מפליג בח"ה באשר בחוכבני' דמעבלי נקד והוא מפרש לם' מפילות ולא פס' לי נבי' מיד אלא ח"כ כהפלת ח"ה כל פסח כהמדינות ההם אין מביאים מפליג בח"ה ע"פ הוזהר ע"ש וגם קצת קהלות כנו מנהגם ולא חשו לה' דהר"א ודעיהי אף בלא קטטה וכלתי הנכם בלאו דלא מתגוררו בכ"ד' ואולי גם הר"א א' אש נגלה לעיניו מבלת הוזהר היה מטעם אף הוא מנהגו באשר עשו כמה גאונים הדור באופן זה דוקא *
ובעיר פירארא תקום תולדת ד' בתי כנסיות איכא בנ' מהם אין מביאים מפליג כלל בח"ה ובכריסית היא האשכנזית לא נמנהג משולם מנהג קבוצ' להן' הללו מביאים כהנהג הללו בלא ברכה הללו אין מביאים כלל והללו מביאים ומברכים אף לא בקול רם ואפ"ר דרע עלי התעשה הזה מטום דלאו אל מתגוררו איכא הא', מחסול לא מיחו בידם חכמים אף הפליגו פיניהם באשר הניד' לי מפלת הרב מורה נדקם לפי כלא באו ליד' דהר"ר ריב מתייחס וגם מנהג קבוצ' לא היה ולא נמנהג בבית הכנסת הכוא משולם דלא"כ היה מכריסית לעמוד על מנהגם ואין ספק אגלי' בכל המסנ' מטום בענין זה היה ספק בידם לפרק לכמור ולעשות מחלתי קרב לכלי קרב וליום מלחמה אכל כחשט מטה ומדינה כ"ע לא פליגי דאין לכתוב אפילו מרע לטוב ועיין מכו' הר"מ פרונינגאלי סי' י' ועל דא ודא' אחריון נהרא נהרא ופסטיה *

אבת ויציב ונכון דלא קבלה אין כאן המכרעת יהיה כ"ל ככל באר פלוגתא דרבנן ואין בידיו להכריע בדרכת הדור' בשמ"ח' מהדכרסות דהמחלוקת תלוי בזה דמ"ס אסור מלאכה בח"ה דרבנן הוא ולכן גרין להניח מפליג ומ"ס דאורייתא הוא ולא יציבו באשר ראינו בטלטי הציבורים ה' מפליג ומדדני גם וכן הם דברי הקבלה בדרכת הר"מ מריקאנאטי בע' כל ונשבת ויש אין להניח כמ"ס ילאו כבמות ויש סתן ענאן אית מפני ככה"א כהמטה מפלית יד נברא הטולם והיא מורה על המלאכה וכל המעשה אשכנזי כיומא דמס' כ"ב המפליג בעונם אסור הנחת מפליג גם איזה סבר דח"ה אסור בעשיית מלאכה דאורייתא ואפ"ר דאין סברית מכרעת בהודמנה דמלאכה מלך מלביא וברשות מלבי רבנן אמינא דאם באנו לקבוצ' מנהג בשיד מדה אי כמ' או כמ' כיון כהדבר שנוי במחלוקת אלא הפוסקים והקבלה מכרעת ובה ואל תפסה כאני קיימתי מנהגי מנהג הספרדים כלא להניח מפליג בח"ה כלל' אבל כנ"ל דכבר קיימו וקבלו עליהם פסק הר"א' וחביריו להניח יפה דבר ובזמנו דבר מע' הרב הפוסק נר' ואם לא יסכימו כל הקהל לטנות ברגונס' כדון' המסנ' פוברים מטום לא מתגוררו באשר האריך בדרך ארוכה וקצרה במס' טא"ח סי' פנ"ב' ק' ופ"כ וכמכ כפל פ"ח סס' כ"ב כמס' דשני מנהגים בעיר א' הוא ככ"ר בשיד א' דאית בה מחסול לא מתגוררו וכו' הלכך אי לדידי ניימי יעמוד על מחמרתם מנהגם כלם כא' חברי מקטינים ולא יחזיקו על התערפ' המטיס את עס' ה' מחמרות יושר ללכת בדרכי אשך' ואי לאו דמסתפינא פסנ' דאפי' אם יסכימו כל הקהל בשינוי גריבים התרה דמנהג כנדר כמובא בפוסקים דמנהג קבלו עליהם ועל דרעם אבות אבותיהם הראשונים להניח מפליג בח"ה ולעבור על קבלתם גריבים הבני' התרה ומטעם ברכה לנטלה ליכא בא"י כי יבי' דלא שייכא באשר מחלוקת הפוסקים כיון כד' כוסות כל פסח פהאשכנזים מכריסם אכל ככה וכמכ בדברי הנאוג' והספרדים לא ובמחלוקת רש"י ור"ת לפנין ברכת של מנות מפליג' (פיין ע"ז מס' א' לבעל חוט השני) וכבר גדול למדני זה יחיש הרב הגדול זה סיני ופוקר הר' כמח"כר' יוסף ברוך קוים מתגוררים באשרתו כתובה אלי ביוס ב' אפרזל בענין ברכת הארונה ביחיד על המגלה דהכלל גדול אשר בידיו ספק ברכות להקל לא נאח' כ"א בכוונת לקבוצ' הלכה או מנהג' אבל במקום הסתנה כבר נכון וקיים לא יוציא כללא דא' לסמור מנהגם והראיה על החלוקה האמיתי הזה הם הכלל ברכות הראשונות על המגלה אשר בהן נרא' דאפי' דרב כמס' ורבנן הובאו במדרי פ"א דמגילת ביחיד נקראת בלא ברכה לא לפניו ולא לאחריה מנהג כל העולם הוא לעבד לפניו ב' ברכות ולא נמנעו מלברך מטעם ספק ברכות להקל בכל' אף אכן נמי כיחא הכי לאומן כהנהג להניח מפליג בא"י ולברך עליהם אכל אם מנהגם טלל לברך כדברי בנינו ואם והמחמרת יכריס דעמיהו ישר חלייהו ומכ"ס דליכא טום חסס ברכה לנטלה אליכא דכ"ס' **הרדיון** אס' כן לכללין דאם לא היה בעיר מנהג קבוצ' אלא זה היה עושה כך וזה כך טוב וישר הוא ורעם למען לא יתגוררו עוד משפטם וכל יעשו אגודות אגודות וכ"ס דאם המנהג קבוצ' צריך להניח יעמוד על משפט' ומנהגם כיון דאיכא ואיכא אפלי דרכי ליכען עליהם והמביאים ליד' פירוד לככות בחלוק מנהגים עתיד ליתן את הדיון לאלדי אחת זה' אחד המואס כריביו *
זאת ופיר אחרת נר' לי חמד על הסניח מפל הראשונות דאם עליה דעתם אדם ללמד זכות על המנהג המפרשים יחידים בתפליג מרובא מפרשים הלל ככנין

חבילו ועמיהו להתפעל מדברי כסותו ואח"כ עבדי ה' כמס' ועשו כהנהג אבותי' אל מחסו בזה לדברי מלמדכם' כי אינו מורה בזה נקד לכם אלא מורה זיק' הינים ומות להרע לכם כדור אית ה' אלהיכם ככל לכנסם והוא יכר' אתכם ויתלל כל משכלותיהם אלא בערב חג המזות בקבלת ה' נבאח' עכתיי זאת שנת והנה מופ"ה בטרה ינא הדבר הזה מחזי דל' ורזה ספל וכבזה יוסף פיראמיטא פה אנקונה *
גם כי דברי מפלת הפוסק על אדני האמת והגדק הוטבעו טעמים ונימוקים פלס ואינם גריבים שום סעד וסחק וכ"ס מתעטעת קנה דלח' כחמי דאפילו ביטחא כבמותא לאורוי לא ידענא עכ"ז קנא קנאח' לכבוד תורת ה' כל מנהגי הקהלות כי מורה הוא ולא יכולתי להתאפק מלהיות נכנס לפניו מחמיתי בנה' כלא הסתכלתי אלא לפוסקים' ללא על החמור' לכן בדרך קצרה אפלי ואומר כל המקיים ידו על הסכינה והבא לנטל המנהג ידו על המחמורה ומטלי מים בראשונים וכו' כד' שמקלקל קהלות ברכות מלוקות וקהלות אחרות יעמדו על מנהגם והוא יקרא כמו בישראל חכמת קטיבא דקטיבא ואני ביהימי בליגטו פסרו מחמי ויניחא אית א' מכם כמכר הרבנות ובפליגו לדוכן טיה למקן טון גדול (לפי דבריו) להסיר מחמור מקום מנהגם טהיו מתפללים מנהג וצדקת יחד ככהג ברוב מקומות ישראל וקמתי על דגלי ואחרתי לא כן הדברים אחר דברת אלא הסברא אחר דברו ופשו ויפשו להכא ולא יבטל המנהג קדמו ונכתב להכתי הקהלות ונולס' כא' כבירד דאין לנטל המנהג * **זאת** ועוד אחרת בזה ה' ה' אחר היתה מקדמת דנא כלילת יופי ומטום לכל הארצות מאבטי חושט אחר דרכו כף דגלם על הפוסק הזה נוהגים היו כליל הוטבעה רבא באחרות לומר טליות וז' מידות כהנהג בכל קהלות מארקה וכל ימי הייתי כאן כהנו מנהגם ובכחם לברך במס' חסם אחד ביטל והסיר הג' מדות וכמחמורתי אל מקומי מלמתי בלבול דמות כל ככה והחמורתי העטרה ליוטנה כי חיה לי עד חות לבטל את אחר עכו הראשונים טלסם כריא להם כאלום ואין לנו להתגדל בקלון דמיתנו מדעםם נכונ' לא מביאם כהם בעינא פקחא אלא אפי' ככיסנים כל פרוטום מי לנו גדול מזה כלפילו מנהג באיסור מורה אין מבטלי' ככן במנהגים כפוז סהנהג טוקר הלכה אפילו באיסור דאורייתא כיון כנ' ריינים נפנא מאוכלים הכרם פס החלל טעליו ולדידן אסור ברת וכן הסכימו הרבה מן הפוסקים ואין אחר' כלים כל בני ריינים הואיל ונוהגים בו היתר הן עוד מלה בלשנו' הן אורזי מבלת הפוסק ידע והביא טלה ומי יבא להוסי' על דבריו כאפי' היתה הלכה דרשפת אפרי' פוק חיי אמי טמא דבר כ"ס ג"ל טהיח' מוחזק בקהלות אשכנזים והלא על דמיו מרוב חממתי לבטל יבטל דעתו אלא כל חממי בכל ויירכסם ואם דעמו נכונה פליג יאמר אחרתי דבר ואחזור לאחורי (שהרי מנינו תנאי ואמוראי ופוסקים כמורו לאחוריהם וכפרס הרמב"ם אל כמה דיני' פסק כפירוכו וחדר בו כהבורן) ואפי' כל' לעיר אחר קראו אמי' כלא יאחרו אחד כח לגור להכיל פוס' הקדושי' אשר בארץ המה ומלחמה בין החיים והקהלות שחלת ואפי' כל קדושי' יבא בכלום : אלא דברי מלמה דוד ככת' מטה מליקוי חומת פה לנו ערב פסח כמ' עפ"י במדבר סדר זה הדבר אשר נזה ה' מטעמו וירא אליכם כבוד ה' *
הקול העתק מ"ס מהר"ל לאחפונטי על ענין הנ"ל קול המולה וקול' יללה כהנהג אונ' ומנן לה ואפ"ר דאין להם צביתי ואין כמלה ואין בלכתי מלה כללתי נטול המדינים מדרכי הקט ובטחא את יחיד סבולה במחלוקת קובעת כוס המרכלה ובמלאכי אלקים מביאים מלה גם בתפליג וגם במפלה ואם בתפליג בנח"א לבדן קנאח' ה' נבאח' בערה בו כהנהג ובלתה על כל הטע' חרש' הייתי מחרים ואומר הנה כאר הדור והדרו הוא הרב המכביר בבניו ביתא יוסף טא"ח סי' ז"א הפיר עדות נאמנה ובוררה כהנהג כל העולם היה להניחם וכפרס בני ספרד ובקראם דברי רבנ' הקדוש טנו מנהגם אל' הם ופסכו' נכנו כל בני ספרד כלא להניחם במכ"מ וכמחמתי כהדום היו מביאים אופם נח"ה וע"ס מנהגו מלהניחם בח"ה וכן כמכ מורי דודי הר"ר ינחק קאר' אל כמכ' וכו' והביא לטון הוזהר ובסוף כמכ ומאחר כמלמודא דידן לא נמכר דין זה כפי' מי ערב לנו לנכת לעבוד בקום עשה על דברי רבנ' המפליג כ"כ באסור הנחתם עכ"ל' וכן כמ"ס כלו בהלכות תפליג כתב ומנהג העולם היה להניחם בד כפי' רבנ' כמח"ה בספרד מנאו בספר הוזהר לסיד הסידים כמי מנהגי תפליג כמח"כר' כמי כיוון בנטיטות ונמנעו מלהניחם עוד בח"ה עכ"ל והואיל והוא אל מפורסם גם למקובל וגם לפוסק גדול (עיין בכל"ה מס' כריתות עמוד המורה דף ק"ה ובמחבר יק' פסח מאחר כמתי דק) קיים את הכנו אמנה דאף אכן בקום ונכני והייתי מעלים עיני מלאו דואל חטיב מורת אחר לקיים נכור בני מורת אביך בית יוסף כמכ ואל תעשה דוקא אס' מחמתי הטני לא ינא ויבא נחל טוטן סילון מתאחר וקון מכאבי הוא סלע המחלוקת ומטום לא מתגוררו כדבעינן למיחר קמן דלא"ה על דא ודא' אחת כל המנהג ידו על המתמנה ומנהג מבטל הלכה כפרס במנהג' ומי' כי האי רבא מפורסם כמח' מוסקים קמאי וכמח"ה הלל בספריהם ובאכ"ה הפיקי רחמי מבלת הרב הכולל והרופא המובהק כמח"כר' כמס' מורפורגו נר' במחקר לכונו גם כמס' הנ"ל וגם כמס' וכתבים הובאו כס' מוספת כבורי קציר ומה לו למסנה לנכת אל עיר להלחם עליה בדיב ומנה' ולחלוק' ללס לב' א' לאחר מנו הלל ויכולני להביס לו אחרים אמת כדכתב הר"ר אביב מס' ע"ג על חסם הכא לקוטלמטינה לטנות מנהג חומר ה' אלהים אמת באומרו ככן מנהג בספרי המקובלים כל פי שיהיה

כז

העמק מ'ט הרופא המובהק כמיהר'ר ח'כס מפאדובה נר'ו.

בא תתא'ם צמו'ם בנדרים מכילא לרה ומה הדור כלביו סו'

הצחקת ח'ט חוהד'ר יוחנן בירון ול תפחיתנני = . . .

בטיהרא כפֿה נמרא רבא אחינא דברי פי חכם כן לצר וכו

אין ספק כי הקדושים אשר בארץ המה שמו חיות חיה אין

ואתוה הסמים ודחו בידים מזכירות מפיהם ותשי כתי

שאלות ותשובות מחלק אה סימן ד

זהו מ"ט תוס' אחרים שגיר' נ"ר מקטלג' .

באה וזהו מ"ט תוס' אחרים שגיר' נ"ר מקטלג' .
 המורה לפני השאלה הכל' ובגדה משכנת חפלה הרופא ול' לו אף
 המורה גבר פתחו במלחמה כל חורה ונשיב בענין והלכה היא
 האלוק במורה שפסח מדרבננו ג' א"ר בה הרבה להוכיח לידע והידע
 והאידע כי שיח המפילין בחט' הוא מנהג קצוב בגלגל חוזר ומתקבל כל ימות
 ובמחשבת נפשוים כל דבריו האידו ברקיו מכל לטעבר ועכשיו ביותר כל קורח
 בהם כל חיד' אובל יספס ואי' אחרת לנפשי כל אדם חיקור דין זה ילך ויראה
 הנמנה אמן חפ' מחרת האלים כל' כשה צם הוא במהו מנדר אנדתי בפלפולים
 נחמדים ומחלופ הדברים לטותם בעתדים כי בחרתי מתן בענין דנה בדנה
 כלה להכניס בין הרח' וירח' דננה טורח כיני ובינס' וט' ש' שחין נורח שמה
 חלה למחר ולקיים אחר היה מתי' קדם בעיר היה אחר על זאת מתקוב
 יתר בחקוק נאלח אל דברי מחלת הפסוק הכל' אף כי אינ' נריבים חזק מוכרח
 אי' להביא מחלת דברי מורחם הכל' הכיבים לפנינו ואל דבר גדול חאלו
 האלילים מפנה רב שכבר נפחכסו בו אבות העולם גם מן האחרונים נכנסו
 בעגור זה אומר בכה וזה אומר בכה כל דרך איש ישר בעניו להחזיק בזה שהורג
 בו וקבל מנעוריו נכרח נכרח ונכסיה נכסה כל א' מהביות סכס כי
 האכזבים פתחם פתחם מנהגם הקדוש להניחם ולכרך עליהם והמפרדים
 מהנינו שאל להניחם ורבו כהר רבו הראית והפלפולים על זה והדבר שקול
 מחלי הכרע כי מי יכניס ראשו בין הדי' הגדולים ולא יירא פן ירצנו גולגולתו
 דוחי זה יהא מונח פד טיבא אליהו להסיל כלום בעולם בכל ספקי הדת וזין
 כד וזין כך כל אחד מהכמות יחזיק במנהגו מבלי הסתדר האחד על חבירו כי
 אלו ואלו דברי אלהים ימים כחאר מחלוקת לס' . **ברם** היכא דליכא מנהג
 קצוב ורונים בני עיר משנה לקבוע מנהגם על ג' היותר טוב הדחק
 מדרבנן על אסור כל מה כחפס' נחיו אמן מזה דרכם יכנון אור להלכה ולא
 למחשבה פד יפקחו ויסכימו בכלי ההוראה הסמוכים לגלגלות ההנהגה ככל' הטהור
 י"ש בו די נכד' להראות את העמים והערים כי כס היות דרך גובריה ואריא
 דבי פילאי היה באוריתא ובי הכניס גם הוא מלא קמנו ראיות גדולות להניחם
 וספר לוי דשמו כל מה כהיה עומד לנגדו מדבר הרח' לא וזה דמות לדבר
 בסתירה המנהג שהיה ידע גם הוא כמה הם אל עוזקים נדר המנהג ומהה הם
 אל נכסיהם להסדר בו כמו כל בעל נפש נריך להיות נדמם לאחריו לכל יפגע
 בו וברך כלל גדול כנו כאן כדי ככל אחד ואחד לא יבנה בזה לעצמו כמו
 סאדנ' כפ' מהלכות אישות קראו עיקר גדול וכח' מ' ק' הדיק פליו את
 הדין ונשג כוסף אחי ראשי למנהגן כל ישראל ומהרוק כד' ק' כפ' מנהג
 פסח' הלכה אף באסור ונאלה רבות ודבר כפמים אף למחשור כהאריאות
 בדבר פסח' כה הוא אף למחור כי די סגלמח נגדול הכללם ושהקבצ קיבוע
 המנהג במספרות נטותים לפים כלים אשר לכן מנהגן כל יכרחל מורה היו
 ככל' קטוביה שולם את הכ נבטול ליהודים לאורה המנהגים גורם
 קטטה אף כלום יונג' עתק מדיבה ומלחמה עלונה כל מנהג וכו' . מנדר
 סילמח כאין כמורה כי כל המנהג מוכנה ומשנה מאלהים ואדם כן אחת כחם
 רוב הניכור במנהג ובמנין לבס נוקטם חמ' הדס' בענין ויראו מרענים הטוב
 בלי מי שרביהם כלל ועיקר ליטב כל מפסה מפסה להניחם הייתי מדבר כל לב
 המיעוט לנסות אחרי רבים בדבר שיש להם ע'ם סיסמוכו לא לזכום הלילה ננדר
 מנהגם אף בדרך טלח יפכרו על לא מתנדלו באופן טלח יהיה ט' מתחלל ח' .
ורמזה אפי' מל מדרבנא דהאי מחא וכו' אס הוא נכרח רבא אף כי לא נוכר
 קמו יאה ט' לעולם אף לא נכאר מחאי דנכתי ולוות טעמים
 הדחק משך שנתן תשובות לטות לחסור ולות כי מסוף מפסיו נכרת מחלת מחשבתו
 לטות ולא ליהנות ואחרי מחשבות לבו לזנות אחרי טלח לבד נשד את הפס
 האלכים לטט צקבות אפותיהם כל יטופו תורת אמותיהם ופורה פורה
 חלוקות פד טה טוסק אלגו וזה טוסק אלגו ותורה נעסית קרעית ולא סדרים
 פחורות סדרים אלא סנוסף טור כי חניו סנופים לטות ולהביא נוסח התפלות
 ככל' ופל דא דוחי לא ויניג ולא שמינע לי מי הכניסו בעגור זה הן בגללה הן
 בעגורם ואוי לזוטס כדך כחפיות ולזניח אכ דרברים כחלה לא בדפת נמחר
 אפי' לזניג קורח בגדן ח' אס' מקנדיח כספרו מנרן לחכמה דף א' ד'
 כהכיה דבר כסל אפרו דקח מרקחת מפסה דוקח אל השיד לפנינו החולק
 על זה בחולק פל' העורה שנינח פניני כי חוד התפילות קבלו רב מרב עד
 נביאים וקנים וחסידים ואפי' כנסת הגדולה מקנהם והמסוף והמנר אית ח'
 או פניה ח' אוי לו בזה ולבא בי אין להסוף ואין למדוע כי לא יכדו בנחם מייח'
 או חפילו אמת ח' טכ' טור סס כדף ח' אל והוא העלים להשיקו ולגלגלמו
 להכירי הדור לפני ידעו מה סוד בכרכות ובתפלה ויכונו לבס ולא חסידו ולא
 יחסרו אפילו אמת ח' כ' טיבה ח' ואל יגלו בעקבי איי הים כחופי' ומחסר'
 ומעידין לימן את הדין והזיור בו טלח להסוף ופלח להחסיר תפלות מקובלת
 ויהיה כן פסה' רח חוק ואמן ככל' ומו לא מירי הכלל העולה כל המעשה עליו
 לימן את הדין כמ' יחלק את הפס ועליו יאמרו בעקום שיש לו להכחות את
 הגלגלות ולהכרות סל' בינלם כי בזה תהיה משכחתו אליה והוא יהיה דף פס
 עוטה אור סלמה קסאלי ס' ויס' לך טלום סנת קיע' יתרים יתלחו
 נחם דלא חתמי ולא חש' הנפיד אס' .
 זה ח' במורה נבחרת פונטימולי חטוריו נ"ר .

אין

אין ספק אנלי כי אס מדעתם ורוננס כל בני הק' או רוכס היו מתרלים
 לכטל מנהגם כדי לחוס לדברי רבני טלח להניח מפילין בחט' היה
 טוב ונפיש וכו' מהפיד מהר קחרו על בני עסדר כחמלה היו מניחים אהמם
 ואח' כמנהגה עליהם ס' הוזהר בטלו מנהגם הקדוש ופסקו מלנהיגם אהמם
 אס דעת רוב אמתו הק' להחזיק מנהגם הקדוש ולהניח מפילין בחט' . בדוא
 כי אין טוס אדם יכול להכריחם לטנות מנהגם אחרי שיש להם על מה שסמכו
 כמה וכמה פוסקים ראשונים ואחרונים הסוברים כן ואל' פי סהר' ס' אל הראשון
 נכרחאני' הסובר שמניחים מפילין בחט' לא ראה ס' הוזהר טעדין לא כפלה
 ביתי' מ' ראינו כמה וכמה דכני' דכיס ונכבדים מחסידי אככגו אסר בלא אחרי
 הרא' והנס כי ראו ס' הוזהר לא סנו את מנהגם כמו שראינו כפרס הרב בטל
 הלבוכי' סבהרה מקומות הכיו' ס' וחס לדבריו ולפנין מפילין כל ח' החזיק
 במנהג מקומות ואין ספק כאלו ואלו לס' מתכוונים ואס היו כס איה יחידים
 ידנו להוס לדברי ס' הוזהר יס דרך יסר לפני אנשים ידלי' ה' וחוכבי כמולתמנהג
 באופן טלח ימסוך מזה מחלוקת ח' ולפנין לא מתנדלו . מסקי' בע' בפ' ד'
 דיכמות כנו כ' ח' בעיר ח' פלג מורים ככ' ופלג מורי' ככ' וזה אסור ועובר
 בלאו ומסתברא לי דרוקח להורות כפי' מכל לטעות מפנה טלח יהיה מ' באורח
 לאותו דבר שפיר דמי' ודאיה לדבר כדקא ס' ד' בנח' טלח טעו כ' כ' כדבריהם
 אומבי' מחאי דפסת את המעובה וסכך עליו כשכיל קטן ומחאי הוראה אומר
 לאפשי אורח הוא דעביד אלאמ' כל דלח מחאי כמחכין להורות אין כאן לא
 מתנדלו והכא כחי אס יהיה כחפס' לאויה יחידים החוטש' לדברי הוזהר לטעות
 פנחם כאלו מניחים ולפי האמת לא יסיו המרשות כמוך הנמים אכן כהנפ' גדול
 באופן טלח יבואו לירי מחלוקת ח' זה כ' כ' כנו ויסר' אכל לבטל . הנחמם כפומבי
 נגד רוב הק' בזה ודאי איכא מסוס לא מתנדלו והוא אסור גמור כיון כהם
 ככ' ח' שדיק מ' ח' פלג מורי' וכו' הראתי דברי אל האלוק כמורה פניני
 האס' הגדול אכר ברמה וענה אחרים ייכר ויכר ומחמתי כמי הנעיר וכו' .
 העתק מ' מורה נבחרת ויאל פיקרלי מלביסבריא יע' נ"ר .

אלהים

ראיתי עולים מן האר' שפתותיו על נדיק נטפות מר עובר בפנין
 החכם עופה חכמות כעל מלחמות מי ידעתי ואמלחא ואערכה
 לפניו מטפנתי כמו למים לטעות חרשות בארץ לעקור מנהגי קדמוני' מיוסדים
 על אדני פו ומכרת גאונים פמורי עולם בפנין כנחת מפילין בחט' וכיוצא בזה
 כפי מנהג אכזבים כסבור לתקן והנה הוא מקלקל כמו סהאריך למענינו ט' כ'
 כמח' ד' נ"ר הכל' כי יפס דבר על דבריו אין להסוף ומהם אין לגרוע , אמנם
 כספה מן הים אופי' נושך מחלי ממה שכתב מהרם אלסקאר ס' ל' הוכחא
 דבריו בסר' בלח' ד' ס' פ' על הנסים שכתבו לגלות סערן מחן למתן
 להפחית בו שכיון כהוא מנהג לגלגלו בעקום סהן פס אפ' פמקומותם סהיו
 מקודם היו מכסי' אומן כיון סהנסים שמתקום הזה מנלות אומן ראוי להניחם כן
 מנולות והכיה ראיה מ' ס' בטס הרא' והאריך ליפות המנהג י' ט' ואמרת ליטן
 בכל מילי הוא כל המסנה ידו על המסמנה ופ' הרב בעל פ' ס' בהלכות י' ס'
 נ' חייב הוא להמחיד כמו ספרת הוזהר הקדוש , במקום מנהג חייב הוא להניח
 מפני המחלוקת כמו סהאית הרב הכל' מדברי ס' פ' מקום טכגנו כי מסקנת
 דבריו היו אי' בגלגל בדיח' מדעת' כדעת הרא' דכל מנהג שיש בו מחלוקת אס
 יסנה ממנהג המקום , חייב לפסכותו , וכו' לית ליה חומרי מקום טינח מסס וט' פ'
 מילמח דפטיטח דיינו דוקח להקל ממנהג מקדמו דבר סנהנו איסור עכ' והנס
 כי הרב מהרש' ס' כחלה ח' קדח פנר בפנין בכרכות הללו וכן כמה וכמה יחיד'
 ולכן במחלת ביחתי פה ק' מלביסבריאיה היה הדבר זר ככ' כ' כססה
 מסובים בסעודה אינן רואים לגלות בכרכות הפוזיא וברכת קידוש סנהנו כי כ'
 ח' מן המסוכים מנדר לפעלו פכ' לא היה בידי למחור כמנהג זה אחר טעפ'
 דכנ' קשיט נגנו כן וסוף סוף מלמתי להס מסך בדבריו הרב המסביר אס כן אין
 להעביר טוס מנהג כסוס ק' וכו' כמנהג קדמון עפ' גדולי פולס וכשב כפל
 מסס מלך למסקנא וכו' מדרך מוסר רחא ח' מנהג שמינו כנון בענינו אין
 למנועו אכ' ידע בדאי סיקבלו מחנו כנון ח' מ' מקיפה עליהם ואס לוא לא
 והיינו בודאי במנהג שמינו מיוסד כפי הדין רק כמנהג מנהג כההיה שחבא נ' כ'
 במחא מלך חקירה ח' אפ' דהוא מנהג מכווער ואל אס נכבו כשפעת מורה מסמתי'
 פטורות ס' כ' כראס הקוראים אין מונעין אותו מנהג , ק' נכד' טלח יפה עשה
 אומר מכס כמנהג הנחת מפילין בחט' וכיוצא וסוף וסוף ח' טסוס מורה אמן
 כתיב כ' ד' הנפיר חירנא דית' דלח מקריית שניר' יוס' ככה' ח' נתן פיקרלי ח' :
 הפתק מ' מ' מ' ח' נכנאל הלח טפסאד' .

ראיתי

דברי מלכת הפוסק נד' ועברו עלי דברי דודים ובמקום ביכא טטה
 דים , ולא לסברא דדי' ולא למחא דדי' נריך חלח שכתק' גדלחו
 סס מחניו פנופממו ובמנהג ופוסה אומר כי ככר נדע מ' הרב הגדול ואקוסי
 וזיקל' בס' יחסין כלו דף ח' וכו' והוא מוסכם בישראל סהדבר טלח יחלוק
 על התלח ואין מפחדים בתלמו' ומנינו (כח' מוסר) משקבל' אומן כמו אמן טל'
 נחל יסר' וכו' וכן בענין טל ח' ס' טלח ככר נחל וכן סהר' ח' והר' כ'
 טלח אסור אומן חן כסל' ס' חמנות וירא' ובמלחוד ככלי טלח אינו מפורס
 לוקמים סכרת הוזהר טסוף אסור עכ' ואס כן מי טמינו מניחם עושה הטוב
 בעיני חלקים וכבר כמ' בזה אדיו דכי טלחי חלח' ואל כס' הכוחות טלו מה
 טנריך .

חבל

כת

[illegible][illegible]

מי שהיה ידע חכמה לקנות מפילין וניצית איזה חכם
קודם לקנות •

[illegible]

שאלות ותשובות מחלק א"ח סימן טז

שאלין בידנו לספורם בטענה לכן יותר טוב וישר אם אולי ימנהל מי כאלו ידו חשבת כדי שתיקן יקנה לעצמו זיכית לבדו ויכל ידו חובתו מהתפילין כי נחלה דזה אפרס וזה לא אפרס. **כך** דעתי נוטה וכן חובתו ללמד סגנונו על רבותיו בשלל ההוראה. שהאורח מחמד פניו בשאר סגנון הדין והבדיל וכן יפה לנו שלא לחמור דברי הבלאגים ולכתוב עליהם שלא כיונה להלכה כי מה יעשו ולא ידעו מה הם חמור ולא עמם חנן יחמי. דמתי אפרס. בני יומם חפשיים כהנים כבוללים לא ראו אור ולהיות קצת התייחסותם אל ימים כבי טוב כלום רב האקוה אז למדי השפה מחמי ומחמי מקדים שלא לכל אדם דמוקיר ודחיס רבנן שמוען ככתב ידו טעם מזה אורפורהו.

(תשובתו חלי.)

טז. שו. לב נתם ופיק בדרכים ותחלה בכל חפשיים ופני קבלו פרוז בעת אשר חפשיים להקטוף של דברי חר פי מה אני מה חיי אני הכל וירק רחם ותולעה בלי חכמה ודעה בוקה ותוקה ומבוקה ויכיה על האיתנים מוסרי ארץ אנביר כפי לולי ותעבור אהבה חל פני יען כי חורתי ואחרתי אני איני כדאי לחלוק על דברי ראש האור החורר חלילה וחלילה לא להיות כי דעה דעה דברי בלחם הקנה אשר בידו כדי לקיים דברי ככ"כ. ודחיותיו לע"ד דכלהו חקקה, מסיפא ועד רחם אטיב עליהם בקה דיוורני לבא ונפשא.

על ראיה ראשונה שהבאתי מיראמלי דמניה דלרב האנא תפילין קודמין למחור ואחרתי דה"ה תפילין קודמין לזיכית וכתב מר דאין הגדון דומה לראיה וכו' עד א"כ לא ברע טעם זה זיכית תפילין ע"כ. תחמינו של פוסם סתם דבריו כפר לסלל האי דהא דפסקינן הלכתא כרב הונא היינו מחסר דמחור דנושא עדיפא כדכתב הרא"ש ז"ל בה"ק והב"י בשמו ס"ס ט"ל ובדכתבתי בשבועתי שכתב מחור דאין חובת הנוק וא"כ למח לא נחמא הכי בני זיכית כליתה חובת הנוק כמחור (כנראה בהדיא בלבוש ר"ה תפילין כח"ס במסנה ה"ג) דתפילין קודמין ואפי"ן דאפסוקא הלכתא כרב נחמן דתפילין חובת גברא הוא כדכתב טעמ' מ"ח פליט בן ד' כנפוש כל שאין לו אינו חייב לקנות כדי לקיים מצות זיכית כדכתב הטור ר"ס כ"ד וז"ל דמ' סס אעפ"י שכבר אמרו דזיכית חובת גברא אין פירושו לומר שחייב כל איש ואיש לקנות לו תפילין בן ד' כנפוש ולבטח בו זיכית ללבוש כאין זה משמעות הכתוב אלא הכי פירושו התקדמות וכו' כלם רוצה אדם ללבוש ולבטח בכבוד שיש לו ד' כנפוש חייב לטעם זה בו זיכית ואם ללבוש ואינו עושה בו זיכית דרי עבר מ"ע ונפגם אצל אם יש לו גבר כל ד' כנפוש והוא תונח בתיבה אינו חייב לפס' בו זיכית רק כעלובו וכן אמרו זיכית חובת גברא הוא אצל אם ירצה אדם לעשות כל מצוותיו באופן שלם יהיה כהם. ד' כנפוש ולבטח בהם הרשות בידו ובאופן זה יעשר כל ימיו משנות זיכית עב"ל דרי בהדיא מפורש דכל שאין לו כנר בן ד' כנפוש פטור כל ימיו משנות זיכית מכל' דתפילין דחייב תכל מקום להניחם וא"כ למח לא ינרע מהאי טעמא זיכית מכל' דתפילין דפ"ק דד"ה ג' ג' להניחם מ' חס' ר"ת דלא דוקא קרקפתא דלא. תנא תפילין קאמרי רבנן אלא דה"ה כל מצות ע"כ סבתה התבטלה ואומר מה עתה יס' בה נקרא פוסט לא ידעתי כותא דמר דהנפשא לא כפיטא הכי דקא כתי האם פוסטי ישראל בנוסן פלי ניחא עדין אחר רב קרקפתא דלא מנח תפילין ואם איתא דה"ה כל מ"ע קבוצות עליו לא היה פקין לומר כל המצות בזויות עליו ודוקאמר קרקפתא דלא מנח תפילין א"כ ודאי מנחש דהא דוקא נקרא פוסט ופ"ל. וכו' שהיו ליכא טעמא פוסטי ישראל בנוסן פקין לה בנחמא קרקפתא דלא מנח תפילין ותר' נמי לא מנחש הכי כדכתב מר וזה כל מ"ע כמחור וכו' נקרא פוסט סהרי לכוז ר"ת הכי הוא דהכא. בסכתא בויא פשינו שמנונגט עליו דרעות של תפילין כדכאנו וכו' ופדכתב טעמא בויא פשינו שמנונגט עליו דרעות של וכו' מנחש דקאי דוקא בפסילין ולא בכל המצות ולכן לא כתב שהמצות בזויות עליו כליכא דמר לא היתא' בזויות דהיינו מצות דתפילין וכו' לא ובפירו' איתא ככלסו הנקודים ס' הרוק דק ס"ח פ"א זל' פת"ל ענין ג' פ' כסס ר"ת דקרקפתא דלא מנח תפילין הכי פירושו כיון שנתנת תפילין מטום מרד וכזו מצוה עב"ל ותיין מר' קבכיל הדין בכל' דק' ס"ג ב' ויבא דדוקא בפסילין איתמר קרקפתא דלא מנח תפילין כדפירכתי ושרי קאף בעל גומיין ואכ' ס' קנ"ג לומר מזה לפסילין עדיין מתחלה עב"ל ואם איתא כדכרי מר בכל מ"ע כמחור שהתבטלה כסכיל כזויות עליו וכו' בכלל קרקפתא דלא מנח תפילין למה הביא האי ראיה בל' בנימין ואכ' להגדיל תפילין באומרו דלא קאמר דלא מנח תפילין חזוהו והיי חזוהו ח' מצות עשה כמחור בפסילין אלא ודאי מנחש דלא איתא דלא מנח וכו' אלא בני תפילין מטום דמפירי טובא וא"כ בסס' מניחא עדיין תפילין מחזוהו מהאי קטנא ח' כיון דעדין מנחש וק"ל. וכו' כההיא דרב טסט דמחיה היא תפיקא באומרו דלא איתא דמניח הפסח.

סבירא ליה למחולא הא דר"ס וכו' פשינו טובא דהיאך אפרס שכתוב יודע הא דרב טסט דהרי רב טסט היה אחר שמואל ורב הונא כדאיתא בהדיא בספר כריתות דף כ"ח ע"כ ואח"כ טעיה בדבריו אמר שמואל כדכול הוא לידע כל מהי דאחרתי סתמי דזרז א"כ אין דחיותיו דחיות לראיתו. ומה ייחא על ג' אחרתי שהבאתי סתמי כס' דחיות' הן ומעב"ת לא הספיק אלא של ג' ומרד' לאחפודוני הסבים לבנותי באומרו שבוותי לדעת הגדול ה"ה בעל עולת מתי' ח' ס' כ"ה ס' ח' ובהיות כהסגר הוא אינו בידו איני מביא לכונן ואף מורה"ר דע"ל שחינאלי.

חפשיאלי כתב כזונתי לדעת רב ככל ה"ק וכתב בסוף דבריו דעתי נוטה לסברתו ככל ה"ק כסברתי דחור מילי דמחמי והלכתא כמחמא והאלהים חנה לידו הספר הזה ותנחלי כל הראיות כמחמא דחמא בקס וזל לטון הוכח ראיתי להרב ככל כ"ה ככתב בס' כ"ח דטלית ותפילין מצות זיכית קודם לפי שנקראה הכל המצות ונתקמתי דגם הנות תפילין חוקקה לכל המורה לתפילין כדכתב מרן זל"ס ל' בסס' הרא"ש ואולי לאני לאני זיכית דאמתי לידו זכירה ועב"ל לא מתייבבה דעתי של זה ובפרט דמצות תפילין טייבא למצות ק"ט וזה מקבל עול מ"ס כליתה מחמא' כזיכית ומה גם שהם חובת הנוק מחמא' זיכית ואחרתי חזל איורו פוסטי ישראל בנוסן קרקפתא דלא מנח תפילין ואמרינן בהתכלת כל מי שאינו מניח תפילין עובר ב'ח' וכל מי שאין לו זיכית עובר ב'ה' וידעתי כי פשטי דחיות לא נכתבו אצל לפנין דרין אחר דבר מחמה ומחמה שכתב הטור בס' ס' ג' כ' גרמא דתפילין עדיין מניחא כאכר כס' לבני עב"ל א"כ חפשה עיני תפילין תחזיקה חפשיים דדעת נוטה דתפילין עדיין חפשה ראיות ובמחמא פליגי על פליג' ואם דעת מחמא' כוטה כדעתיה אין לו לדחות בקס ראיות כדאי חונק חוקות לפ"ד יעיד סהרב בעל כ"ה לא פסק דעדיפא זיכית מתפילין אלא מטעמא דשקולא כנגד כל המצות ומתהי' אין ראיה סתמי גם מצות תפילין חוקקה לכל המורה כולה כדכתבתי במחמא וכתבתי בעל ה"ק בס' ה"כ וא"כ לא ירע טעמ' זה תפילין מניחא ואני לא להגדיל כדרי לחלק על כ"ה כזונתי כי הנה ככתב עדי וסגרי במחמא והאלהים הוא יודע ככ"כ לא פשינו אלא כדי לברר אחתהם כל הלכה לפי ע"ד לפי שמואל מחמי כי כך היא חובתי והגם שרין זה הוא דייא לאינו מנוסך למחמא כמח דניי אית לן. כותיה ותנחלי כמח כס"ס דרוס והכל סדר ועוד שכול להיות ג' הא דלא בנוסן במקום שאין למד מחמי אלא בדמים יקרים, והא דכתב מחמא' דייא לט' שלא לספור דברי הנאונים וכו' והלא מנינו דמח' ובמה פליגי על הנאונים ולא קבעו הלכה כזויתיה וכן פליגי על הר"ק והרמב"ם ורש"י וז"ל ואין לך יום ויום כאין מחלקת בישראל וא"כ לפי דברינו נכוח שנחמיו בקרן זוית ואני שפסתי מקום הניחו לנו אבותינו להעמיד בו והלכה כמחמא מטום דחור מילין דמחמי, ואפי"ן דקסמם עבה מחמא' ונפרנס מחמא' אחרי אנשי באמקסותא דעניא מנחש מרגליותא ודי והתור לכל המחור וכן אלא כסדרם סוכת טלום כסס מעלת זקני. מ"ו כר"ו ובמתי למדי ייחולי וכו' סין וסין זעיר וקטין סכתי בלא"ה אליטע מלחיקו ס' וטעם בואל' יבא אחר' אל ד' קודם.

מסובתי חלי.

שואל

ומטיב שומע ומוסיף על חד מרי דייס אמרי ונהורא עפיה טרי חסם יתקרי אכי דרי במחמא' מוקפיה ויקריה יתים ויארד יתים במשיפשא דמריה ויהא מברך טמיה.

יבא

יבא לקראתי כבדור מרוך מלחמה במחמא' ורמחם לנשוט ולנחמ' כל נטיפות שנטעתי לגדור גדר החיים מהכרעת הרב ככ"ג בקריית קייית הניחית לתפילין למי שאין ידו חשבת כדי שניהם וכפכת סוללות להפיל חומת פנייה ארצה עד היסוד זה ונאמחם הכנין כבידל נסית קו להנביה פגדל מחורף הנבה למעלה והפקדת עליו טומרים אנשי חיל נצורי כח לערוך מלחמה בעלי אסופות שנאספו אליך והחיוקו במחורף ואני לבדי במחמא' ככחי אז כחי עמה לנחם ולכא במלחמה של מורה עדין בטומעתי אני עומד ואחרי דברי הראשונים אסנה ולמחן יתלבנו ויתבררו הטיב דחיות ראיות שכתב למחור סברת הרב ככ"ג וחסבת להכריע ולהכריח אלא כיון להלכה אבא על ראיון ראיון ומחילה היא דירוש' בשלמי מניה תפילין ומחיה מי קודם מחמא' ח' מחזה קודמת דה"ה תפילין קודמין מ"ס דרב הונא פכן בוהי' פשרי יתים והלכה מדברות וכתב הרא"ש ז"ל ומסתברא הלכתא כרב הונא דמנה דנושא מדיק ומדמחור למחורא לפרס טעמיה' מה נאחר לבני זיכית דגם היא מנה דנושא האולי והספקא הלכתא כרב נחמן דזיכית חובת גברא הוא וכל שהוא לבוס כנר טיט לו ד' כנפוש חייב להטיל בו זיכית דכעלמא חס' היתה מצות זיכית חובת מנח ואפילו מונח בקנפשא היה הגדון דמח' קטעלמא חס' היתה מצות זיכית חובת מנח על הגדן שהוא לבוס ומקיים העוה בנוסן תפילין זיכית כהדי' ניכר וכו' מדדיק הרא"ש להוסיף טעם שני היינו מדפיק' תלמודא טעמיה כס' סגניה העפעני מלך הנה הדבר ברור טלס תפילין קודמין למחזה שטעמא סכן נהני' מפרטי יתים והלכי מדברות ה"ה והוא הטעם לבני זיכית שפירטי יתים והלכה מדברות לוכס' כגריהם ואינם הולכים מדחיות, ואולי דקדקת בלשוני שכתבתי אכל הגיית כל שהוא לבוס כנר טיט לו ד' כנפוש חייב להטיל בו זיכית וכו' והלכתא כרב הונא וכו' לא היה עולה על דעתך שטעמיה בדבר מנח למחמא' שמי שאין לו כנר כנר ד' כנפוש חייב כזיכית, ועל הראיה הכ' דפ"ק דר"ה פוסטי ישראל בנוסן קרקפתא דלא מנח תפילין שכתבתי דה"ה כל מ"ע שכתורה, וע"י ארדת חרדי גדולה ולקטע בשדה המוסקים חבילות חבילות של ראיות לא פליג' תלונת כי אם על הר"ן שכתב זל' ועמי היא קרקפתא דלא מנח תפילין פשוט' וה"ה למחור מצות שבוטו טלס קיימון מחולס' כיון שלא קרא ק"ט ולא כדך על המחור מחולס' ע"כ ומתהי' כטעם לר"ת שפי' הנמנע מתפילין בכיל שהמנה פוויח עליו ואומר מה תועלת יש בדעות הללו דה"ה לכא המצות, ודאה גם דאה כמח' כיוחן של מ"ח גריכה תלמוד דלכדי דייקי' הגסו' מחמיות כפ"ג מהלכות טעוה זל' כתבו תה' ככס ר"ת דאחרי שהמצות בזויות עליו ולא כתבו שהמנה

שאלות ותשובות מחלק אה סימן טו

ובכל אשר תפסה תשפיל לאכול תשרי דרך אורח נדקוים פלאו נונה בעלם
היה והסדר והקדן קיימת לטוב כך ננה נחמים בעולם סבילו טוב ולאדם פנאי
אצלו לנדרו לתפוסת סמלעת ומועד על רמזון ראשון • ערך סתם סמלני בחבל
סנכס אזה כחור ל' יום לאכלו אם ימי הסעה דמטי • דגל סלו סמלני
מחמו נזירת ל' אם לאו מחור לי אם עולי' לו למנין ל' ותילתא דלרדיך פטיט
לך לדודי מספיק לי טובה' הוילי ותגאלו דלש' רמכס' ול' מסכר היבס ספס
התפ קודם סנכנס לחופס דכועל בעילת סנכס ופורס מוס דמחנין ליה עקבת
היה גרסו דכרי' פנכנסת גרסניס כ' ויחיל דנכנס לחופס וחלו עילו ימי
החופס ואח' • מת לו כועל ככל לילה ואח' יום דין מדיני צבילות עילו מוס
לחפוכה טיה למיזר במי סכת לו מת בדרך הרגל כפס הוה ול' דמונה ל' יום מוס
קבורה' אלתח דמי' הרגל פלו לו ופתחן כפס ומונה ל' יום לאחר ימי הסעה
וכדי להכריס ביניהם דלח פלקח מרת דין מוכריסם אנו לומר דכפס מוהילת
בכ"מ סהרגל תלה לו למנין ל' אב' סמיו מונה אלת לחור ימי הרגל מוס
דגרבס מנות ל' דרגל כנון ניהק ומסגרת לעברים האסורי' בל' אסורי' כמועד
וא' • ג' דלחו מוס אבילות ניהב בזה אלת מוס האוסף אחרי סס"ס ניהב סות
כמועד מנות ל' דין הוה סיבילו ימי הרגל למנין ל' רפה מוס קבורה אלת התפ
לכוס כלס מנהי' ומספס מרת דדאח' למלך ופלך קיפיו ונו' ימי הסעה
ל' ימי עולי' לו למנין ל' וחויל' לזס כיון חרש' פכפס פס"ס סל' • ונזכר • ימי
הסעה ככל דיניהם וא' • לנרש מוס דמר תתא' ב' כומוס ל' דלחילי דכב
ימי אבילות ומוס דכר האבילו ל' הכין הכל לא האריסה ל' דמח' ד' דחור ל'
דרי ה' דמח' למחור והויל' סכן א' לנרש סמפס אכל פדיין דכר סקול אס
ימי הסעה עולי' לו למנין ל' או אלה פמרט כל סנפח למח' אחד ה' והסכה
והנח דלח ימלו לו דמחיו ניהב בזה סוס דסר סהכריס סהכל ניהב ואילני
דברים סנכנסה וכ' • תתס' מ' דמח' ס' • ע' וקודם סנכנס ל' ימי דין נכריס
ל' לחור ולרש' טובן סמלני ספילו מזה סהלס ויודלי הנכור במי סל
קייס פריה ודרי סטקיין דלי בייקיס אחור לי לנכנס עוד ל' לאכלו וס' לרש'
ל' ויהא' • פטיין פנאי חור הייט סלח ונך האנופל סמלני' עוד ל' ויחכ סמלני
סו סעידל להמנין עד אחד ה' דמח' • כחור מוס' דרי נכס ס' ל' • ורש'
אחר האוסקיס כחדס מניחור סני אכל אס כדר התחיל לנהוס פנכס ואח' ל' אס
סנכנס ספסוק אכלו כדי להכנס וא' בדיני קיימח מילתא הייט סמלני ענה
סנונת לו לנכנס החופס סנכ אחד ה' ויחכ גורת ל' עד אחר החופס ואס כפ
וכרו קנת סל' ספיל' אכלו ואח' • יסח אסל ולכוחק דרינה עדיין לבי ספס
סו ימלו החופס למנין ל' אם לאו מוס דכס סמלני • ימי אבילות איס חיות
קורה כמקדית' • לס ימי הסעה ויניה איתס אחר ימי הסעה כך כסדור ה'
ל' ימי סמלני סנכנסה ל' למחור והויל' סמלני ספילו מזה סהלס ויודלי הנכור במי סל
ל' לומר דמח' סנכנסה ל' הלפס דכרי התקל סהכל דזחל אחר אלת סמלני
סמלני' ולא כמחורא' וכ' • ספסוקיס ול' • ה' והחורא' סלל' לולל אבילות סמלני
דפסקו סמו' כפ' דמחור' • והנס כריי החופס חסיבי לנכנס אזה כרגל סלו
ניו דווקא למנין סמיו ניהב בזה אבילות כל עקר לא לפסל סמלני • וידע' ל'
יולי נס סלל ימלו לו למנין דמחור' • והייט ספסוק דמרגל ניהב בזה דברים
ססוריס כלכ כנון ניהק ומספסת סמלני' בימי החופס סמיו סמלני כל עיקר
כן אינו דין סנכנס דרגל סמלני' וסוד' דמח' היגל דמחורא' ומוה דרי' • ו'
המח' סל נטחיל' • ס' מדרבנן וקדח דמל' לך סכוע ואת אסמכתא בעלמח
א' וס' סמלני האתל דלח' עילת להסיק מילין ולפניו חמור' בעמילה
דך דן התנוט סמלני' ויחוס עס כל הכלריס אילך וסל ויחוס חמור' דרך
ויורא סמיו ומחנין אכקס ימי עייך כמחור פמרוס ויחקך לסס ומלמל כמלח
נכס דורס סלחון וסוכך כל הייטס סה אקדוק' ס' •

[illegible]

שאלה יח
מפיריכתי ולאדנו דפינר על מה שפסק הרב בעל
הגדה בדיו הנחת העירוב וקניית טביעה בסי' פ"ח
העיקר פ"כ והרב בעל הטורים כתב הואיל וכן כ"כ ועל חכמת החלות האלה
נכללה פלוגתא בין המעייני' יש מהם אומרים שר' טילין כל הלילה דוקא בעיר
ושכלאו הכי לא יוכל לחזור ולהלך את כל העיר כולה אם כלה מידתו באמצע
העיר וראייתם היא לשיטתם ליה ר' ללון דוקא כנראה משום כטום שכל
מחכמינו כמקרא ומפרשים ויש מהם אומרים שמשפחות לטון הסוד והואיל וכן
היה ר' לקבוע טביעתו בעיר ולא ללון עם כל הלילה וזה לפי שמתאחד ששכל
היה יוכל לחזור לעיר ולהלך את כולה אפילו כלה מידתו באמצע מה מלן בעיר
נכתב כמקרה או חזי טעה או א' ואלו פדריס שאין להם טעור שאין הדבר מלי
טביעתו בעיר אם חשט ואם הרפה והבטלי הסברה האלוהית וחסמים שפיר'
זוה לא מלאנהיה בטום מקום אדרבה מלאנו ראינו בדרפה מקומות שפיר'
ולית ליה שר' כל הלילה וחסמה כך היא לפי שאם היה די לקנות טביעה
בעיר וינא היה נקט מילת פטייה ולא ליה' והבטלי הסברה הטעית חסמים
אומרים ששם זה אינם משיבין לסתנאם הנזכרת שאין מדבר מלי בזמן אם חשט
הסברה ילן עם כיוון טקנה פטייתו בעיר כאמור' ונוסף על זה יבייחן עם
ש"ט שכתבתי שתי הלשונות טביעה לערב ונקט טביעה לעציו מירוב ליתות
משה ביום ולינה נקט למחי דעידך לערב אבל בלולס אינא לך דקאמור הכי'
ולתי

שאלה י'
כיון דקל' דל'ס חססי' נזיר' ב' לעיני' אכילת' חמץ
שהו' חל' וס'ה נסו'י' תוך ב' חססי' נסו'יו' נזיר'
ב' כיון סת'ס'ב לו הכסו'ים כ'ס שלו ח' לו ח' וסוד סל' וכו' .
תשוב' ח'יו

וְטוֹב גַּם עִם אֲלֹהִים גַּם עִם חֲכָמִים חֲכָמִים וְצוּרִים וְצוּרִים רֹחַ הַקֹּדֶשׁ
 נִתְּנָה בְּיָמָם וְכָל לַיְלָה מִתְּחִלָּה בְּדִקְדֻקָּה וְזִמְזוּמֵי כְתֻבֵּי-טִיט
 טוֹבֵל וְאֹכֵל בְּקִדְשֵׁי עַם הַכֹּהֲנִים אֶל ה' נִשְׁמָה וְיִרְכְּבוּ רֹכֵב עַד כְּמוֹת
 הַהֲלָלוֹת שִׁמְשֹׁתִים וְכִדְשֵׁי נֶסֶם •

בְּרִיתִי עַל הַחֲדָשׁ כְּמוֹת רֹחַ בְּכָרִי מִבֹּחַל שֶׁכֵּךְ הוּא וְהַסְהוּר וְהַנֶּה עֵד
 עַם יְהוּדִים מִכִּבְדֵּי עַמּוֹת לָטוֹב לָטוֹב לְזֶהוּרֵי לָטוֹן מִתּוֹרָה לָטוֹן מִכְּתִי
 כְּטוֹב טַעַם וְדַעַת וְנִכְלָתִי בְּדָרוֹת עֲנוּתֵיכֶם לְחַשְׁתֵּל כְּמִכְבִּי אֶל כְּמִכְבִּי אֶל יְהוֹיָכִי
 הַכֹּהֵן לְחַשְׁתֵּל עַל מִרְחוֹם הַשָּׁמַיְמָה וְהָאֵל וְהָאֵל חָלֵץ לְקַבֵּל בְּכִסֵּי נִשְׁמָה יִשְׁרָאֵל
 הַקָּדֵשׁ הַקָּדֵשׁ וְכִיּוֹדֵר לְטוֹקִידִים עַל דְּלִית הַלִּימוֹד כִּיּוֹדֵר לִבֵּי לְחַדוֹר וְלִשְׁמֹת כְּמוֹד
 יִידֵי נִשְׁמָה שֶׁכְּמוֹתִי מִכְתָּבִי בִּיכֹר הַיּוֹדֵד מִחֻשְׁבֵּי הַחֲמֹת וְשֶׁכֵּךְ עֲנוּהַ יִידֵי אֵל הַיּוֹד
 חִיּוֹרֵי לָבֵן מִכְּשִׁטִּי בֶן שֶׁכְּהַתְחַדֵּם לְטוֹבֵה כְּשֶׁכְּשֶׁרִי הַמְלִיכִי כִּלְכֵּלָה לְעֻלֹת
 כְּשֶׁכְּשֶׁלֹת הַמְדוֹת וְהַכְמוֹת מִחֻשְׁבֵּי נִבִּיהַ מִשְׁפָּחָם כְּמִשְׁפָּחָם וְשֶׁכֵּךְ יִידֵי יִלְחָל

וְכָל
 א
 טו

שאלות ותשובות מחלק אה סימן יח יט ב:

תעס ואם הרבה לנביא דודיה כל העיר חסובה כד' ויכול להלך את כולה את
כלתה מדתו בחגי העיר • **עוד** פקדו הנח לנו ב"ח להסגוד ולהוכיח דמ'ס
הטור הוחיל ולן זה אין משמחו כילין סם דקווקא כל הלילה כלה ולא
גם אלא הוחיל והוא עיקר מקומו קודם הגעת העירוב לגנין העיר עממה אפי'
היתה גדולה כגיטוה דקלאה היא שהקלו ופסקו בלח' פי טלן בכיתו ועיקר מקומו
אם אפי' קנה בכיתוה בפקדו שיהיה סם הפסל למח' מטה ודלתה ואפי' אחרת אחרת
והם כטלן בעיר ולא עקד דידמו ממהה הייתי חלומת טליו והעלה הרמב"ם ז"ל טלן
ילך בעיר אלא עד מקום שכלתה סם מדשו ואפי' יהיה בטלי העיר ורחיק מכיתו
נחמא קולו וסודו ומסורו קולו ופ'ס' ולהרמב"ם מי נישא טליו דהרמב"ם ז"ל סוד
דמקום פיתא גורם והוא עיקר ולפ' אין להקל טליו ואפי' לן בעת העיר דמה
שהפסד כאן מדויה כגד שכתבו ולא הוהיג' ליה עירובו כדכתב הרב' סם על
דחייט הטור ופסקו שמשפיע לטון המוסקין בך הוא גם המסרה שפונת טלן
סודו אפי' כיון ויחב אחר שפדוס היום אפי' יאלח נח העיר אח"כ שמשפיע וכל
באיה בית סחן לפיר מנד עירובו לא כשכיל לא נותר שטקד דירטו פן העיר
לגנין טמס יסודו לה באותה ככת לא יוכל להלך את כולה אם היא עיר גדולה
לרשת המ'ס' ויהאור בהלקו בין עירו לעיר אחרת כאין דעמו עליה דהשטא ומה
אם מי שהיה קרוב לכיר קודם כקידם עליו היום ומעבדו לכבות בעיר גדון
כאנפי העיר ותהלך את כולה זה שהוא מוסבוי העיר לא כל סכן זה מה שגדל'
לפ' להשיב מפני הכבוד לטליו אלוהי' שטאלני כאשר הורונו פן השט"ס וס'
אלר"י אמת וינחי כדרך אמת אלאר נחם הכפיר החומס פה אקוניה בטלים
אחפני לחודס מרחטון תפסס טל' -

ס"ד' אמר יבולים הכהנים ליטול ידיהם בני חוטני' או שאר פרחים כלי
מערובת מים או היו דומות דהייא דמבב הט' כל' יט' דלפילו
נתן הריח במים כעט' אסור מטום דבוי' מוליד ריחא עז' הכהנים ביש
או לא -

[illegible]

כי האי אינו מתקיים והביא ראיה לזה מהל' דלמחר בפרק הכניא מסקן מרמז
בשלמא הטהור הלכות שבת סי' שכ"ז וז' חומר לטלל עני בשמים לרבים בהם
ולבנין בהם לחולה וחוללו להרבים בו אחד קטין ואחד רבין, והא דנקט לחולה
חוראחא דעלמא נקט ואפילו ללכניו חולה מרי בפעטא דנמרחא וכמו שהגיה הפ"א
בשם אחר' ו' חדר טרינן לחלול עני בשמים בידיים לית ביה מכוס נולד, מעשה גם
אח"כ בסמוך עליו להחיר לרבים בגדיו דומה לזה ועל מה דחשט הקה"ג סי' ה"כ
בביתן איסורא דאפילו עירבו עט המים לנעוץ חמנו ע"י הכהנים משום
אחורדי ריחא סיים ארב במטובה ה"ל וז' והנה ב"מ לא מסור להטיל טעם על ריח
בביתן המים מפני כבוד ויט בזה איסור מוליד אהנאם במאי דלמחר למת על הידים
לא מחורב כדלסיקא דבידיים לית בהו איסור נולד כיון שכלי הריח משקיים
המים וכתבניבנן לעיל, סוף דינא דכרי למת מי ורדיים בידיים ובפענים ובוקן
בשר וכו' וכתבניבנן לעיל, סוף דינא דכרי למת מי ורדיים בידיים ובפענים ובוקן
המים לנקות ולבנין כמשה ואחיו חוטט עב"ל וכן הסכים בנן המלך טלו סי' ס"ח
הגם כמסתפק בנדרת אי שטרן כנפשו ויפוטל תפכר ליה וכרי או דילמא שטרן
בגדו ואחרי ויסקי הרמב"ם לחומתא ס"ה חכ"ד דעות כמנהג למ"ה להרמב"ם
אפילו בפערן היינו דוקא נבי מחדא אבל כגדון דלית ביה אלף איסורא לרבענן
ועלמא מהא מוליד ריחא אין לחוס למת הבשמים גם בשטרן וכ"ס ע"ב ענין
דינו שכלי הריח מתקיים בה"ס, ועוד איכא } אה"כ ה'

ועיין במשפט הלק"ט ח"ב סי' י' - גם עיין בעג"ד ובמנ"א ס"ס תקל"ח

דאָט ועוד פשוטו הוא שמי שקידש עליו היום בעיר יכול ללכת חוץ לעיר חלפי' אמה לכל דת ולחזור לעיר ולהלך את בולה ובפסוקו התייבס בסוף התחום חזייל לו כיכול להעתיק התייבס אמה חמש והלכה אם כן קיבל על למה אז כבאנו בוטה העירוב יכול ללכת וחזור לעיר ולהלך כולה ולמדה ולדבריה ופסוקיה התייבס לו יוכל לחזור בעיר ולהלך את כולה מחמת טבעת ויפסד בטובה, ואתה אף, וסוף כל המדה נותנת טעם לחזוריו והיניי במקום שהיה כירובו חסור להיות בכדי העיר לפי שפד מה היה יכול ללכת בלי פירוב ואחמסם זה פשוט ודאי יוכל לחזור בעיר באתר :

כל דבר כלי מידות יכול ללכת אלפים אמה מקדו הדין וחוקה וחזרו
והיות שהמידות אינו מופיל וחלתי טיובל ללכת אלפים אמה מהם
מתעלה ידיו כשעברו לאחר כשישג למוקם מידותו חזר להיות כבני
ההלכה וזה פשוט אללנו עד ספר לנו תלמכת דבר האבד להרדין בו הדבור
הנבחר וזהו שכתבנו דבר כלי מידות דבר דיו רב פן דיון וירושלם תלמכת כחומר
של הראשונות וכו' וטעם אלה הם במה בדברים כן הוא שפי' מילת לינה ד"ל
לינה כל הלינה והכלות הכי אינו יכול לחזור לאחר ולהלך אחד כל העיר ד"ל
בגל להיות זה דבר כ"כ מוכרח ושיקר לידועו למה לא הזכירוהו הפוסקים כפי'
לסבור אף כפי יסורם ולהודיעם אף התעשה אחר ויפסול ולא יתחילו ח"ו כחומר
דלוקת שבה וידיעו מחמת מדרג מהם והפוסקים אינם מנא' מדרגם לסתום
כלל לפרט להודיע כל הפוסקים יחד כולם דמיאן כפי' ויכני' דרכם לפרט ולא
מסתובב בחסין כלל היינו כל מקום ספק לפרט בדברים כדודע מחורבן
הפסח בהתפתחותיהם ומה שכתבתי כי הפסוק הכל אינו שפי' לפיכך ינוי כלל
שיקר כי הם פסוק הדין שיש בין ללון ללון עליו הוא שם דבר ד"ל לינה אחת
ללון ד"ל מה לינה כדפסוק דש' ול כחוסם ולא כן מה ענין טקסיה אלל הר
יוני והפוסקים לא פסוק ל' לינה לחלו דלכיוי חגיגה להודיע פנין הדין לבד
על טקסיהם היינו שכללן מהם על הרכה כעיר מתחם קדיש עליו היום דיו ומיד
הם הילכו יחד וטחו לאחור • ע"ב כלל שטפותיהם והתורם מהם כיונה
וכן שכללן להסיר ההפיקות • מדרגם שכלל וכו' וכן כל הפסוק הזה
למקום יבא בכלום יבואו לא מצינו • מדרגם התורם מתחם בכללם ויורוהו
לכללם לפעשה אף הדרך אשר נעלה בה ואלה התעשה אשר נעשה ושכח •

[illegible]

בבב כד'א כחיר שלל לן דה דריוט סהיה מורד זנא ופנפ פציר אחרת
 א דפתיא עלויה אלל כעיר כלן דה דהיינו כמחד בחזרתו מן העירוב כלמי
 יד סחור דר דה וכוונתו בדבר הנהגו להורות לנו החילוק שיש בין הבא למחד
 וירבו כלמי העיר כהוא דר כהא וילא מפנה כדי להביא הפירוב למי כמחד
 והנהגה למי אחרת דהא למחד כלמי העיר בדר ולן דה כל העיר חסובה
 א הוילא וסבת כאויר מחלפותיה כמי שהעליה פסגותיה בים דמחלך את כולה
 וילא וסבת כאויר חגיגות פסקו מרנא ככללנו סי' ת"א ס' אלל אם הניט
 ר אחרת כד דה וילא כעב כמוכה אינו יכול לילך אלל הד מקיים ככללה
 מדמי הוילא וילא כעב כאויר חגיגות העיר כדכחב הס' כרס' ה'ל' וילא אם
 חור לעירו כפסה קודם פלון היום עכ' כמי ככבת סס דיינוני ליה הוילא
 וילא לחור לביתו דלכאן עקב פתוחי' ויערובים כמפשו דירה וישיבה דלחא
 דר דה דלמדינן ב' הדד חלף קודם דיר-דב אחר פקס פיתא ויחולל אחר
 ס' ליה וילא' דלעסיקה הלבבא כרוב דמקום פיתא גירס וילא אחר' דהוילא
 כעיר כל העיר חגיגה כד'א ללא פסוס דכר ליה אוליגן אלל מלהיותו חכני
 ר וילא עקר דריוטתה: לגמרי אצ' סהגית עירובו חן לעיר וקטנ סס
 פתור והוילא ליה פיתא ספנתא דלביה לא הפסיד כל העיר כמי סהיה מורד
 והביע לעיר אחרת דללא ארפתיא אלל הוילא ולן דה היינו ששבת כמוכה אם

5

תשובתי. אליו פלולה באהרת ל' לא סתמי-תפ"ח :

הקיא דעת הרמ"ע שהיה לו זכות מכל חוטא מהם

שתי מאמר סאלומי עני העלורו'ת עקקי סרליס

מלאכי החפצים תורתם עליון וכו' ס

ה תגורת-זהב כולה ועלה על ראשה תורה וגדולה

ומסעט אחד לבני ישראל עם קרובו לידם באמנה

תשובה הנה סגור מציאות הכדור המונח בשאלה לא שתיי לי כלומר לא

• **מחיר** • **זמן** • **מקום** •

טו	ה	קיסא
----	---	------

שאלות ותשובות מחלק אה סימן כב

הקדושים ואנו מפרה מסייענו בגלותינו ונדרתם עומדת לפד לבקש רחמים
עבר הסאריש הנחמלה ולזה כיונו הלוחים בנוס גדליה לומר שלום? שלום? ואנו
מכפלה וכו' חלו נא פני אל ויחזיקם ארובה גם יס מלאך מליץ קופר כמרים
לזנון מקריב מפילתיו כשהפגרו נשול ונפסקה חומת צדק? בינינו בין איבנו
טכסמים כי נזקק וכנסו ואם פתוחינו מכלליהם מפורסם תפילה כן יס למחלה
מלחמתי וכו' כל כן כבוד קדש ישראל לה' השם נחר לויה, לכן מסדרי הבהירות
אשכנזים ולוחים כד סימתי גלותיהו ובפתייהו דכל בית ישראל לעלת
הפלות יכול חזק ורונה, הנהינו לומר מכניסו רחמינו הכניסו רחמים מסמי
תפילה מסמייה נפקתו מכניסו דמשה הכניסו דמשהו ומסייעים בשבת מהר
פנינו ה' מלחמי ופדנו מכל גזירות קשות והוסיפה ברחמיך הרבים משיח נדקך
ושפך ודבר הלמד משנינו הוא שפנינו אל המלאכים אינה אלא כדי שילמדו
מגוריהם אל השופטים לבס כמים נכח פני ה' בעל היכולת לכדו לוחם על
מלישתו ולקבל ברחמים סדר תפלותינו והלוחים מלכד מחיית כלומי כלומי
אחזי ימיני מנפלה המסודרת בסליחות ג' ינאו גם בעקבות אשכנזים בתפילה
כבילה כל י' ה' לומר ידידי אל שומרי שפרי וכול ארומים וכו' ופתחו אליהם
סכרי פתירות עם תפוחים ובעדס חלו חורה נדק אל קדוש מעונים והנם
שהפגרו בעל קישתם דאכסונוה רחמי ה' האריך לטון להכריע בין הדעות
וביסל גירסת מלאכי מרומם מסוכו יתיר מן הטעמים שהזכיר במקומו הנה
בנפלה זו לא טלח ידו להחלישה ולהמירה ולא עוד אלא שנתן מהדור ומהדרו
כליה וביארה ביאור היסוד בלשון הסהר ידידי אל שומרי אליו הם המלאכים
התפוחים על התפילה אשר אותם המלאכים הקדושים אהובי אל וכו' חלו פניו
טיקבל תפילה שמו באהבה ורצון פכ"ל, ונדולה מוה מלאכו ראונו בריאל פ"ב
דכרית עשמה הסוכות למנכח ועיקרן אל ומה פהגו לומר פסוקי דרחמי מלאכי
רוחם הסוכו יתנו וסדכרים למלאכים בלשון ארמית לפי שחמור פכמי' שהמלאך
בגדילא פכד בכל לטח פ"ב אחת הוא דלפי מסקנת המלמד רפ' דסוטה עלה
דהיא מתניין ואלו נאמרים בכל לטון ורפ"ק דכספ דרבי יצחק כו"ל: ככל
לטון פכ"ב דרבי יצחק ורש"י לפי מ"ס הרב"י באל"ה סי' ק"ח כס"ר ר"י מפני
שהניכור אינם נכריים מליץ לפני הקב"ה אבל היחיד נרדף. חליו בענין שטחמ
אם יש פלחן מליץ וכו' ומלאכי הסדת אינן צוקקין אלא לל"ה הק' והוא הדין והוא
הסעס בני חולה דכס"י עמו חליו נרדף מליץ סיבנים תפילתו ובכסדת רח"כ כן
בפ"ה כלו הוכח ב"י סי' ס' מ"ל דהמפלל על החולה טלח בפניו לא יבקש
אלא כל"ה או מפני שכלאכי הסדת אינם מכניסו בלשון ארמי או מפני היותו
פגוע בשיניהם להקל לו כפי' הרא"ה ורש"י אל וכו' שהאריך הרב בעל פנים
דעיה סי' קפ"ד ולפי זה היה צדקה לומר דאין מקום לבקשות הללו שנמקנו
בכבוד א"י סאל כדכד לא יתאם ואין הפגור נעלל בפניהם דע"כ לא אחר
כלא דדברים דרבה ויפסלל חליו ויעתר לו תלמד מהמלאכים היו מסמכים
החלוטם בקדש טלח פגועם פגועו וחסר ככ"ה הרקיע וקבל מפגמו אלא להיותו
יחיד אכל דרים דחזיתיהו עדיק וככניה שרדיה. פיניהם אין מפגמם חוררת
ריקם ומה נרדף למליץ המלאכים אך אחנם מכלי סכנים פגמינו להטיב על זה
ולומר שהניכור נדח אחר רוחו כדכרי בעל מולדת יעקב בהקדמתו ואם
החוסים דרים סופים נגזרות הקדושה ומסמלם הטעם חלל הנורות הקדושות
ואו מסמקת חורגה כדל בי' יכראל להביהם פכסמים ולוחים ואינם נענים
וזכו כספס סכות בענין לך מפורסם מלכד נקטינן מיהא פגלג כידן דליו טוס חסג
אסור כדכר לבקש מלאכי החוסים טילינו בעדינו וכניסו מפילתינו -

ויו

ומה לא דחם ליה לרבינו המסכיר אל לקרוא מנהג דבני אשכנז ורבינו הא"י
הר"ם והמפכ"ן מנהג של כטות ומנהג כרי ליה מאריה לאחור ולכיון המלגל על
רבים ונדולים בנחמה ומינן כבלי תורה בעלי סכרה טראים היו סמכרה
עליהם שכינה לקרוא מנהגם מנהגי הוא מנהגים ורים ילדו להם, ואם באחריו
ככונותינו הרבים אין חסרון סכונותים בעדת ה' כונות על פ"ה שטעמה
אכונותיה בידים ואין מכניסין בין טוב לרע מה לו כי נועקם נגדס הלא אלא
עליהם מלונותיו אלא על הקדמונים סיסדוס וטובה נפורנס וכו' ואם באולי רוח
התלינה הטיאו והוליו חזק מן הסיסה ואנכ טטיפה לא דק בליסניה יקיים
בעלמו מן היום הזה והלאה שומר פיו ולטונן דבדולי הנחור לא ניהא ליה
למרייה דניהא להו הכי וסולל טלח ינאמי וזאת הפסם מתחנתי אלא לשווד
הטלוס בין טני כותבים הבאים בלחד רוחו המחלוק' פברה ביניהם פעם ופעם
לפשות ספרי' דרים בלעג הרבה לא אחקט ענמי לדבר הלכה זו לכדוק בקנקנים
חכמים מלאכי יסן נאס דברי ארומים וחדיות, הלא בספרותם לטחון קתחא
טחינה ולכריע בין הדעות אחד לכד כאלתי חמל הכטרער אס כוננו לכד
להטרנס על נוסח אותן הבקנות ולגלות דוסיין לעיני הפמים והסרים חכמי
חדשים וכדוני לחסים או מנתנו לבטל אמירתן ולסרס אמריהם אס דעמו לכד
גלות חל נכלסם המוניא דבה על המחבור מה יתרו. נעלל הלסון ואם ערב חל
לכו לכפרן ולהסכית מחר"ס זכרן כחם על פגמו ועל אחרים לאחר קבלו דעמי
ובטלו דנוכנס מפני דגוני מלכד סהס רכאים ולא הוא להיות סעמחם רוכח
ומחקק היה מן הדלוי סיבים אל לבו מ"ס הרב בעל שער אפרים כפ"ס י' דאם
יבא אליכו ויאמר לנו שטסנה מנהגנו אכחנו לא נעמט לו, והאר"י אל סרחה י' דבר
בו כדכר לפגמו מן הבקשות והדווי' הטוב והיסר בעיניו פינא פקישא פינא
דאכנחותא וסניח הנכדור ודכרי' על מנהגם וסדרם בכלל סכוא נרדף לפגמם ללמד
אל אחר' הוכח בהקדמת כנף דגני' ומיוסר על היהי דירושלמי טלח להו רבי
ייסא אשפ"י ככלחנו לבס סדר המועדות אסמ אל מוטו מנהג אכונותים, וחלוי על
כיוצא בזה אחר טלחם בנחמתי ואל טפוס תורת אחר תורה טכ"פ מקובלת חיס
מפי חיס כדכר חיס מס ויסר מקנדייה בפתגם לחכמה טלו דף יד סוד התפילות
קבלו דרים נכדיים ווקנים ומסידיס ואשפי כנסת הגדולה שנקטוס והטוסף
והמגרע חות א' לו מביח אחת חלו לו בזה ובכא כד אין להוסף ואין לגרוע כי לא
יסדו כנסת מביח או אפילו חות אחת פכ"ל, והנס טלח ספר התפילות באחר
הדכרים מ"ס גם הפיוטים והבקשות בלחדים מן הכללות לא בלכד טלח למנוע
אחר' מלאחוסם אלא כאף היחיד בכלו אינו רכאי להוציא ענמו מן הכלל כסב
ואל מפסס בלחד הורה למסות נכר חסס כפח הרב המפורסם בעל חות יאיר סי'
רל"ח גבי ההפסקות שפס' האשכנזים באחרית הפיוט' בלחדם הכרכות ואל
וח"מ בגליל' חלו כנסתםס אין יחיד לפגום כלל אף סיהי ברא פסר דכר סי' אחרם
אחר תפילתו כפני ענמו או לכחור דרך ותקוס לאחירתם אחר נמר ברכה או
ככניה חסס גבי וזלמות מ"ס נרדף דלחילו חסדי כלל - משפיו אל יסנה מביח
הנכדור מאחר כ"ס לבו גאונו עולם לסמו' עליהם מלכד כל המחכרי' ענמם וכו'
והכ"ח כסב שפני גדולי דכנים דענמו על שטלו לומר פיוטים כקבל טלח ע"ס
לכן כל יחיד יחוס לענמו טלח יפרוס מלאחוסם כנכדור פכ"ל הנה והסרה ותי' לא
יעב כלל אה דכתייל דאכות דרטינן סמוכים אל מפרוס מן הנכדור ואל מאסן
בענמך ואל תדין את חכדך וכו' רבך ורבה דרכך עד שפניע למקוים ומדנעסם
בנחמה וילת חמא ועונה גדולה מכלל כפרס בעניינים שטרסם ותקוסם שפוק
עמוק מי יתלגנו דכרים סהס ככסוכו של עולם אחרי' למפלגה ראש מפעל לכסח
מלכות סמים טלימה דלחו כל מוחא ומוסח סכיל להו -

ואם בכמה מקומות מבינו סכרה תורה בלשון בני אדם למכד את האון
וקבלה בידנו מאכונותינו הקדושים שפעדו גדליהם על הר סיני ושפעו
מפי הנכדור אכני ולא יהיה לך דמלכותא דרקייתא כפלכותא דאדכא, הלא אס
דבר ריק הוא מפני שכלי סס סמקדיתן נשעם לנפשה אחרית אותן הבקשות
היה להם לללות חסרון המכונן כקונר הפסיג ולא כעומק הבלתי מוטס פסס.
ותדויה' האם איכסור דרי אחר חיתית המלמד והפסקת טלמלת הגאונ' ורבה
כ"כ הדעת כדור יתוס כזה עד טכל תלמדי ומינן יוכל לפקן את אשר עיתוהו
דראטונים קדמוני לפי הטולה על רוחנו רוח נסברה רוח קרה רוח הולך
ומתחשט מדי יוס כיומי -

אמנם אחר סיכורים הדברים ולכי אותם לי
שהשער על אותן הבקשות וקורא לשם אחרים כוננו להרכות
כבוד כמים ירא ומרד טלח יתגללו הדברים לשעור דור אנוס חלילה וחס ומסב
מחשבות בלתי ידח מחנו נדח לקטר למלאכת הסמים מלאכים המוני מעלה
לשוד לפניהם סיחינו ולבקש מהם את בקשתנו או לפח' למלות בטחוננו כסרי'
היוסבים דראטונה במלכות סמים דמה בענמו לננון עם האוכרות סכהן כחוקיה
מלך יהודא טכנו ספר דפואות והלוי לן, וטנה אף אפי' מלקי ואומר טלח וזאת
לכד היה כוננו ומתחכמו נדין אותו לכות ונומר עליו כמלס הכורי כונמך
דגיה אכל מחסיד אינם נרזים לתען יחסוך פגמו מן הדין אס בעל נפס הוא
ויקבל סכר על הסריסה פעל הדריסה מכלי הפנים הוא ואחר' עמו כסכנה
מהסעמים שהכאמי בתשובתי נכסס טסגת מ"ס כחוס' ככורים וכפסקי' אחרים
שנפטרסם בטנח מ"ס בענין הנחת התפילין ב"ה טלח אחזור עליהם עתה ללל
נודף ומכונסני בו י"ס סאיני יודע מי הוא סיטסע לענתי ויכטל דגוני מפני
דגון אחרי' רבי' ונדולים ראשי אלפי ישראל עמודי ההוראה אשר כל דא לו חיס
להו

שאלות ותשובות כהלך את סימן כה

חגגתי בסדר אליה וזאת כל הלכות סי' תקמ"ח ס"ח ח' טפח ואם בעדו בו ח"ץ
ביום ל' חומר, וזה הרב ב"ב בשינוי סי' תקמ"ח הכתוב ב' חות' ד' כל דברי
הרא"ח כתב אל' כ"ב והיינו דוקא ברנל דנפשה דמחילא היא חבל אם נעדרו בו
ביום ל' מודה הרא"ש אל' דמתייבס דלא פליג עם הסמ"ק אלא ברנל דהסמ"ק
סובר דרנל הוא בעגרה וי' אל' סובר דלא היא בפנימה אלא בעגרה, חתם ב' ע'
עודו דלא נעדר בו ביום ל' דמתייבס דכיון דיום ל' חסר לסתם ולמלא
מקפת היום הוא מל' הענינים וכו' כהגות סמ"ק כס, וכן הוכיח הרב בעל נאמן
שמואל אל' בס' מ"א לכל' היבוא דהבא אבילות יום ל' מקרי יום ל' חסר
דמקפת היום ככלו אפילו כל אביו ואמו והוכיח כס דמתייבס נערה אפילו אביו ל'
עמנו אחר מקפת היום ואפילו כלל דלא דע"י ע"ש דבריו בעטיסות ומיהו מדברי הרב
מר אבנ' אל' בחלק י"ד י' ע"י"ש כראה ששנו דברי סמ"ק לאתפסא בשמ"ל
ודלא כמ"ש הוא אל' ע"י"ש

[illegible]

דריבן דעסן קען ווער דאן צומאנעמט דעריס דערנעבן יעסל הענדע אלא
דווקא איר שטענד'ן יום נעמט וויאזוי למחר דיוון דעסן דענן ל' דאנאל
יעסן הענדע קודם הענדע ל' כללים דיוון דאמיר שטריך דווקא יעסנד'ן יום
דווקא שטח דיווילי נאך דאמיר געה'ן ל' יום נאנא דאן דעסן דאן נא
דריבן דעסן הענדע אלא דווקא איר ל' כללים ואל קודם בענדאט הענדע אלא
נאנא פני איר נאריבן איר דאן יעסן איר ואל קודם ענד הענדע למחר דאנאל
נאנא דעסן ואל קודם דאן יעסן איר דאן יעסן איר דאן יעסן איר דאן יעסן איר
נאנא דעסן ואל קודם דאן יעסן איר דאן יעסן איר דאן יעסן איר דאן יעסן איר
נאנא דעסן ואל קודם דאן יעסן איר דאן יעסן איר דאן יעסן איר דאן יעסן איר

[illegible]

דאפילו חל יום ז' ערב הרגל מופר לשם
 ז' מקננו מל' הסנייט, וג"ח טאם חל
 ימות הסנה אל גפרו בו הכידיו ביום ז' ד'
 גרד להחמין ולהפלים ל' סנייט פ"ח אל
 פכ"ל וכ"כ כפ"ו הכ"ח ט"ו פ"ה, והחלקי
 הצורה וגפרה קמם כענין ותיבה אל גפר
 ז' ערב הרגל מקננו יום ככלו זיוס ל' ס'
 נבחר אל בזה ואל' החלקים עליו נקט' ל'
 פה"י הצפרה דיוס ל' היו כחול ל' ענין
 החפזר כפיד בין מתחילת התשובה ובין
 אלול כחין כאן מקום להחידד) גרדה דל'
 ערב הרגל ביום ז' אחריו: מקננו יום ככ
 גפרה אל סנייט דל' אחריו: בזה מקננו
 גפר ואל' אחר דלענ"ד כחל לא כחלקו וב
 גרל יום ז' ערב הרגל, וכמו כן כפ"ח ימ
 חל ח' הרגל אל כ"י גפרה והחלקים
 ההנהגה ה"ל וברדיו הסור י"ד ט"ו ככ"י
 ה"ג' סכח ח' ס' כינו סת' חל' כחלי
 ל' ימיה סת' כ' כידיו וספס' ס' כינו
 אחר ספרה ה' חסוק: ונפיש ל' חל כה
 קמל מקננו יום ככלו: חלמה דכחה ל'

• **ቅርንጫፍ**

22-23

שאלה ב: חסד חכוקעת סנמנחא מל הסרנוגול ונחלח עחם

... ..

אותיותיו המכבידות האירו אל עבר עני סמוך לרגל

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

מלא

שאלות ותשובות מהלק אחד סימן כ"ט

החמיר והתבונן מהם לדחות פירות הרב' מנעו לו דכיון דכוונתו ה' מחמיר
מטוי לה חליצה נמורה אם כן אינה כלום ואפ"ה היו פסולה על האחין מטום
חרזית העין אם כן כסלם נמכוון ה' מהם אינ' דלחיה חליצה דלחיה לפוטלה
על האחין מטום מרזית העין דככל מיד דמראית העין חין לחלק וכו' משמעין
מינה דמן המורה כל טלם כוונתו מניחה חליצה חליצה כלל אלם דמחכים המעירו
מטום מרזית העין כדי טלם יבואו להפיר חליצה לאחין ודכוונתו נמי לסיס
הדומ' לו דס' דכל קושי' דמקשה דהו' דכיון דחליצה בלתי כוונה נמי נמי
חליץ כד' ולא נמכוון פסולה משני מראית העין וכו' וכדי טלם יבואו להפיר
חליצה לאחין אבל טלם כד' כיון דמדינא לא מפיסלה מחוס מרזית העין נמי
ליכא כיון דלא מיחוון כחולצין אפילו לפסול אינה חליצה ומסקינן מוכסי' שמה
כיוונתו ואעפ"י טלם נעשה כד' דינו לבניה נמי פוטלה היו מן האחין ומלבד
דספתי ברור מילין דמדינא לא מפיסלה כל דליכא כוונה אלם דמחכים המעירו
לפסול מטום מרזית העין אלא ודאי מן המורה כוונה עינין להכשיר חליצה
ואת וכו' דמדינא קטא טובא אינה סלקא דעתיה לחלק בין נעשה כד' לו טלם
כד' אם אימת דמן המורה לא בעינן כוונה כלל ודאי אפי' טלם נעשה כד'
חליצה מיהא לפסול על האחין פסיטא דהוי' אלא דקטא לי טובא על פסיטא זו
דלא מיבעיא דעקר קושיית התקטן הסר מן הספר דהרי הך כרייתא דנמכות
הוא ולא היו וכו' פסולה כמינא ליה לר' אבה רב אלם דס' דלחיה טלם כד'
כך הוא הדין דאם כן מאי הכריח לקושייתו מסתמא דהך כרייתא ואיך משמעין
מינה לפסול דוקא כד' ועוד לפי עיקר המידון הוא שממא דלא חוייבן הא חוייבן
מוסי' וכוון סבך הר"ל לאוסובי מאי חדתי ומטני' לאוכיט ולבאריח דמי חוייבן
מוסי' אעפ"י דמקשה כד' ודאדרבא לא אוסי' ע"ז כלל ועקר המידון חוייבן
מן הספר ועוד מחמיר דקאמר והא דקטני מנא דבני כוונה ה' מ' למשעווי
לעלמא אבל לאחין מפיסלה כד' דעקר המידון הוא זה ודעפיקא לא הוה ס' ל' כפי
וכמו שקט' פליו כזה הרב' ה' לו וכמו כן לסיסא דר' שכתב עוד מ' דמי' לא
נמכוון מניחה אינה פוטלה אלא כ' דמן המורה כל דליכא כוונה מניחה ברחמי
אינה חליצה כלל והיא היו לסיסא דהר"ם לו שכתב מ' דלדידיה מי' לא ידעינן
מטום ה' מהס' מי' כיון ל' וי' לחוס לסיסא' שמה כיוונתו וכמו כן אם האחד
כיון בודאי והאחד לא כיון בדחיי' חליצתו פסולה אבל מי ידעינן חלחל מהס' לא
כיוון והאחד לא בספק כמה כיוון אפי' דחליצתו לא חייטנין ליה דמחמיר דידעי'
כחלח דלא כיוון טוב כלל מ' לאידך ופי' ס' ה' מ' לעשו וכן הו' דעת
הסוד כמו שפי' מ' הרב וכו' ככמו דמחמיר' בים טל' שמהלח' למ' יבמות ש' מ'
טכמו מחמיר ובפל' נחלת כפי ס' ק' ס' מ' מ' ולפי' לא מחלקינן בין ש' מ'
כפי כ' ד' לטלם היה כפי כ' כמו שפי' מ' הרב מוה' ר' בגלאל ה' ל' למסתייאו
ולפי' מנינן למרזית מאי דק' עליה מהר"ם לו ודמחמיר חליצה דלפי דברי מוה' ר'
בגלאל לו טיחת הר"ם והסוד אינה כפיסת המ' כמ' מהר"ם והנחלת נבי'
מטום דלדידיה אפי' בודאי דלחלח דידעינן ביה דכיוון בודאי אפי' דהלחל לא
כיוון חליצתו פסולה שמה כ' דלפת המ' כמו שכתוב בקדוש ונס' ס' הסוד לא
כפיסת אפי' הוא לו דלא כמחמיר' טל' מ' ומחמיר' לו ח' מ' לו שמחמיר דמחמיר
אפי' כדאין דהרמ"ם לו ד' דאפי' אם ה' לא כיוון עכ' החליצה פסולה דחייט'
שמה כיוון האחד דזה דוחק גדול למור דהסוד פליג ע' מהר"ם אפי' ודאי עביא
דכדיו וכמו כן רבינו ירוחם' מלמירו ומה שפי' מ' מהר"ם על לשון מהר"ם כד'
הביו דכדיו מוה' ר' ה' מ' ומיר' טובא טעם וכו' וא' אפי' שפיר דכ' דהסוד
ס' ל' מהר"ם עכ' כתב דנמכוון הוא ולא הו' וכו' לא המורה ומינה חליצה פסולה
היו מטום דכזה מורה גם מהר"ם דידעו לנו שכתבנו ~~מחמיר~~ ש' מחמיר לא
כיוון חליצתו פסולה ה' אלא מהס' היכא דהלחל לא כיוון בודאי והאחד הוא בספק
או ס' ל' דלא חייט' ליה ללא כהרמ"ם ופי' דכדיו גרסי' דכדיו האחד נמי יבשה
בגדלה וכן האחד אמורה להתייבס שמה כיוונתו ל' חליצה לא כיוונה כפי
מגריס הרמ"ם דמחמיר דבכוונתה למד סני הגם דידעינן דהוא לא כיוון ודלא
כמו שהגיה הפרישה מהס' רבו דכדיו הסוד שמה כיוונה וכו' ה' דהגם דפי'
דכדיו הסוד דלחמ' שפיר ג' ל' ה' ה' גרסינא דגריס' שמה כיוונתו פכ' כתב דלדעתו
הגם דידעינן כ' דלא כיוון אכתי חייטנין שמה האחד כיוון ולפסולה על האחין
ולפי' מוה' ר' בגלאל ה' מ' שפיר גרסי' שמה כיוונתו מטום דלהסוד ס' ל' כאפי'
הר"ם כ' לו וכמו שפי' מ' דכדיו ולפי' לא נמסרד' למ' הכנה' כהה' מ' מ'
ק' מ' דהה' הסוד אפי' ק' מ' נמכוון חו' ולא היו וכו' אחר המאסף זהו
כפי גרסת הר"ף והרמ"ם לו ד' גרסינ' כמ' חו' מהס' מוחמיר להתייבס וכו'
ומוספות גרסינ' שמה כיוונתו כ' כיעשו שמה כיוון ה' מהס' מוחמיר להתייבס וכו'
וליתא לפי דלפי דעת מהר"ם והסוד סינו דוחק הרב' ללא ידע ל' ל' ח' ח'
כיוון או לא אל' כידוע דה' כיוון אף אם האחד ודאי לא כיוון עכ' חליצה
פסולה היו לפסולה לאחין ואינה מותרת להתייבס וכזה אמו שפיר דכדיו הסוד *
ואף מוה' מ' אלשיך לו כמס' מ' ל' דס' כמחמיר' ומחמיר' לו ד' דעת
הר"ם היו כדעת המ' דכל דליכא לחיטא שמה כיוונתו מניחה לאחין
נמי לא מפיסלה דנה לייסב דכדיו הסוד דלחמ' דעת מהר"ם מ' לו וכב' כ'
הי' דלא לקביו דכדיו אהדי דעפיקא כתב נמכוון הוא ולא היו או היו ולא
הוא לא המורה ומינה חליצה לא לפסולה על האחין מחמיר דכוונתו אפי' נמסל
ובתר הכי כתב לפי י' חליצה חליצה בין לאחין ורואינו שאלנה נעלו מ' ה' מהס'
אמורה להתייבס שמה כיוונתו ל' חליצה שמה דמחמיר שמה כיוונתו מניחה היו

מדאורייתא ככתביון א' מהם בני וחליצה כסדרה היינו אקטור לומר דרבנן
יחזרו דמיסב כמי לא מיסבול וטעמא דמרתא לחלוק לחזין ולהנכח לכהונה
ותורתא לסייבם כמו סהה הדין היכא דחיה חליצה כלל' כח'ס הדמ'ס בדין
כ'ז האל מדאורייתא חליצה כפורה היא ויכיו מנה רבנן להקל בכל זל חלה ודמי
כ'ז דמיסב לכו מדאורייתא חיה חליצה בשלל ממאכני טריסס חלה דכח
מליכי דלטון דחטון ס'ל דחיה חליצה כלל וחזין כמי לא מיסבול חף ככתביון
א' מהם וללטון כ' חיה ליה דחק דחק' ספולה ר'ל דחיה דתן התורה חיה
חליצה כלל חתנם דתרבנן ככתביון א' מהם חליצה ספולה חיה היינו לפוסלה
על האזן ולכל סחר מלי.

[illegible]

ראשונה
 יסע מיטע הרב רבי יוסף הלץ ז"ל פנים אל דעם דאזי דאמרינ
 בנת' מכרימא ביו נפחיון האו ולא נפכוונה האו בין נפכוונה
 האו ולא נפכוון האו חליצה פסולה מד סיפכווני סניחס כא' ר"ל דאזינה חליצה
 בלל אפילו נפסול על האזין ועידס כדנס הייא דאמרינ בנס' דאמרו לו חלק
 וזכך אזה כופסה ולבדד דחלץ א"ל עינד אפסילה לה דאמרינו האו דחמתי
 ליה בו הכי דלחלק לה חליצה מפלימא וכן היא מיטע בעל הסמ"ב סכתפ ונדיך
 סיכוונה סניחס לסס התרת חליצה כדאמ' ר' אנריסונה בין נפכוון האו ולא
 נפכוונה האו בין נפכוונה האו ולא נפכוונה חליצה עד סיכוונה סניחס
 אלא חליצה בלל לא האו אפילו נפסולה על האזין וכן הא סייט רס"ז א"ל כמו
 סמאריד הרב אל פארט סס דבריו חיתא דמדאמרימא לא כיינין כוונה כלל
 בחליצה חק אחרון פנ' לרעסם אל דכל היכא דליכא כוונת סניחס חליצה כלל
 בלא האו וסמאריד אחרת לחלק לאזין ולכאמ' לכהו' וסמאריד להפייסם וכו'
 והכי מל דגנ' אקול בלל אל ביון דמן הסורה חליצה נמורה היא - אכונן כן
 הדברים פסורס' כפמלה לזה סמאריד עוד סס הרב הר"ן ז"ל דהיכא דלא
 יצונו חד פנימיה כלל אפילו מניה לא מיפסלה ולפי דברי כ"ל הסדר מקוה חס
 חיתא דמן הסורה חליצה פסורה היא חק יביטמלה דבנן למדיד ותיחס נתי לא
 חייסי לה ולא בטל האו לפי שפי דקסוק על דבריו דאמרינ' ודאמרינ' א"ל הרב
 דמארי

הטור עדיין איז מיוספֿט וועי דברי מדרש'ל בים של מלח: להקטום על הסוסים
דמ'ל דלם ברור לן דלחרת מהם לם נכתוב חלילה פסולה נמי יעסלה. לחזק לם
היזא וזאז ואל זק' דל' לפרס דחייטינן סמח כיוונט מניה דהוא דבר דל'ל פניא
וגם היזא להם לחלוק בפני כ'ד'ס לפרס המתקד לטון הטור. כך, דכית דלחרט
דכונות אחד מהם פני למיעסלה על החזק לפי ימחא טענה וכו' אחרים
להתייבס דחייט' סמח נכתובו ח' מהם לחלילה הנם החלטה לם כיוון סמח'כ
חילו היינו אחרים דהנם דחד מהם כיוון לחלילה מכל לם מיעסלה מכיוון סמח
נכתוב האחר חז ימחא טענה וכו' ודחטו סתלנה וכו' הייה עומדת להתייבס
דליכא למיחר ביחוס סמח טניהס לסס חלינה נכתובו דהוא דבר דלם ככית וגם
היזא להם לחלוק בפני כ'ד' וזאז מתקומי ספיר דברי הטור גם לנידעס הכ'ח
ולפי ח' טוה'רר בכלל אל' זל לרעס הטור דלתי כפיטת דרז'ט וכו' זל דק'
דכיוון טלחרט נכתובו הוא וזאז היזא פסולה סלמחא חזינן דלף דכיוון ח' מהם
לחלינה חטם כלום חז' העודה עז' מייחובט מליחא ח'ה חכמים פסולו עז'
האחר חטום מרזית העין דל' סמח יבואו להטיר חלילה לחזק ח'ה הייה
טענה וכו' דחייט' סמח כיוונט ר'ל דלית לן לומר דלחרט לם כיוון דלחרט סמח
כיוון דככה' לם מיעסלה חטום דליכא לפיטרי' חלל דלית לן לפעלי לטיחם
כאחר דכלל ח' יז לחוט סמח כיוון ובכה' דחוכא למיחא סמח כיוונט טניהס
מיחא חייטינן דדרישח טפי היכא דלם חזכרר לן כזאז ח' שנייחאס כיוון
מדיכא דדישנין ביורא' כחד דלם כיוון ח'כ' דדישנין בודאי דלויך כיוון, סמח'כ
חילו לם הוז סמח' דליכא דנכתובו הוא וזאז היזא דחכמים גזר דקחא חלינה
למיעסלה מפני מרזית העין זל לם היינו חטום' גם נבי ימחא חטום דמחי' פני
דרכנן גזר כזאז היזא דחן הפודה חזיה חלינה עד טענה בודאי פכיוונט מניהס
ואי חטום מרזית העין ככיון למיחא דטוועח הוז לן למיחא בנכתובו הוא וזאז היז'
וכן ח'יפכא כיוון דטוועח ח' מהם אכלל ודחי לפיטרי' ואי לם חטום כזאז גם כדך
דיכחא נמי לית לן לומר דחטום דכלל ח'יזי דמרזית העין לם היזא לם לחזק
כל זאז חרוב למיחא

ומעתה ידריגו למח' דק' תהרס' ל'ול דת' למפרט דתייסי' סתת' כיוצא
סניחט דהוט דבר דלמ' סכית' וגם היה להם למלכ' המצ' ב' ד' ולס' סתת'

[illegible]

איברא דהא קטיל דלחאי אנדריד לחסודעין חל לפי כירי נס לתקן
חית ליה הכי לפי טיטוס ואילו לחסודעין דכרי סמ"ס אודכא נר'
דחוי עיקר העירון ונצד בעטו אל היה מסמס לאו דפסולו דקאני פסולה על
החין קאחר אלל בלוי ים לייסב דכיון דסמס נדמא הוא דפריך כך דניי נס כן
לחסודעין קוטמט דחילתם דלחין מיפסלה ומאי פסולה פסולה לחין
כי היכי דלא תיפס לחילת דלא ייחד אחר רב כאל נדרס פסולה דכריתת
דפסולה דלחילת החילת דלא תיפס לחילת דלא ייחד אחר רב כאל נדרס פסולה דכריתת

דלמאי לחזין מלה לביקור עבין מלני מיה שטיינן דחו העור לחיה חלינה
כלל פד סגדע בודמי סביווני סגיסס ותדדעבן זאז דחחחיר
למיספלה לחחין כל דנדע לבו סביווני ח' סחסס וסחסר לא כיוון ח' כל דחיס
לחייטט סביווני סגיסס חסוס חדחיס סעיין מלה יסיר חלינה לחחין ולכן כל דחיס
דסחסר לא כיוון וסגיסס חוס סססל לא מור וסל חייסין ותלינה לססול נמי לא
סויח ותוסרת להעייסס ולחלן. לסחין זאז ס' ד דחו הסורה לא כעין כיונה כלל
סחלינה יסכי מני רבני להקל בכל זה כיון שחו הסורה חלינה נסורה סיו ולסיר
בדוע לבו דסרוויסו לא כיוון וסחסרס ולסחסרס יסע סססס דכויסיה סמו וזל

דמגורד למיתלך אבל כוונתו ה' מינייהו לא תיפסל לה פן האחין דפ' ט' נכתונו
הוא ולא היו וכו' הליגה פסולה היינו פירש לטובו כפי' לטון הברייתא פתח
טתא נכתונו הוא ולא היו כלת' שידענו טעמאון הוא ולא ידענו טעמאוןהוה
לא הוהה ופיהו חלינה בטי' טתא נכתוונה גם היא וגלה פ' זה בחאי דקא
מטיים דקאמך לפיכך וכו' אסורה להתייבס טתא כיוונו טניהס דבתאי דנלי
דפ'טס חססת טניהס נפסלה פ' ליבא לפרוסי מאי דקאמך נכתוון הוא ולא היו
חלח טידעמא טעמאון הוא ולא ידענו טעמאוןהוה היו בפירושא דברייתא נושא
ותתא פל מהר' ל' לב אל טתאליט טתאון חולק עם אחיו וכל זה דלא כמת' ככ'
דלפי הכר' מדבריו גם הוא גירף דעת הסור לרדת הרמב"ם טתאב כבדק הכית
ט' אל יוש למתא פל הרמב"ם ורכינו טתאב נבי יתתא טנדלה בין האחין טתא
כיוונו. לטס חלינה דמאי איריא טתא כיוונו אחילו לא כיוונו נמי נפסלה על
אחין וכו' ועוד ול דהא דפ'טסיל היינו מטוס דחייסי טתא נכתוונה היו אבל
אם היה ידוע של פ' טס היה לא נכתוונה לא תיפסלה פכ"ל. טתא מוז דהרמב"ם
והסור בטתא חלח קיימי וכו' דאף דביכח טנדלה וכו' נסתמא חליט אחיו
פ'טונו דמאי לחלך עב' אסורה בין דאירא למיתס טתא כיוונו האשה אבל אם
ידוע לנו טתאשה חלינה נכתוונה דמאי אז לא תיפסלה מטוס דלמיס ליבא למיתס
דחסתמא אחיו מסון כן מוכרח חסתמית דברי מת' אל להטעיין בהס' אף
טתאסר לומר דפיידי בידוע לנו טתאליס לא נכתוון ולהבי נקט הרמב"ם כההוה
טתא טנדלה וכו' נפסלה טתא נכתוונה לחלינ' חסת' דאף דליבא למיתא אל טתא
כיוונו היה ככ' תיפסלה לחלינ' ולכן יפה הניה הב"ס פ' ט' מה פל טת' כיוונו
במקום כיוונו ונפלאמי מהר' טרבל' לקיים דברי הט' טתא כיוונו לטס חלינה
זכמב דכן הוא לטון הסור ולא כמו טיש גורסי' טתא כיוונו וכו' ולא דקדק
דחא דאף טתאון אפסר דט' להי וכמו טפירוטו דבריו מהר"ם אלטך ומהר"ר
טנדל' אל' מר כדמית ליה עכ"ל הט' דמאי לית ליה הכי כמ' הרב' דאף דליבא
למיתס אלח טתא כוונה האחת והאחר דמאי ל' כיוון עב' חלינה פסולה הוה

ובעקד הדבר ק'ל טובה למטה וו' דהרף והרמס' וסימתייהו ז'ל דח"כ
ההואמר ברישא' תכונן הוא ולא היא חליפה פסולה וכו' דמסמך

דליות חליה פסולה בפינ' מיהא בונט' א' מהס' בודאי ווי אלס הכי כלל היום
מליה בכלל לפי דבריהם רבונא ה"ל לאמשינן דלף דהא' ברור לן שלא כיוון
בין דלכא לספוקי טמא האחד כיוון חליה פסולה מיהא טמא מרית
ספין דב' בדברור לן דהאחד כיוון בודאי וכמו דשמינן רבונא וז מהי' בימה
אגדל' בין האחד כפי מ'ס' מרן ככה הנ"ל זל וכמ'ס' הכ"ח בפי דברי הסו' ע"ס וכמו
כן ק"ל על מהרי"ל זל שכתב סס לדעת הסוד ודרינו ירוחם אל חבל מי מפיסלה
על האחד לא בעינן דידעינן בודאי אלא מספקא חיימי' וכ"כ לא בעינן דליכא
למיחס בתרומיהו אלא אשילו דליכא למיחס בחד מינייהו ובחד מינייהו ליכא
למיחס אלא דידעינן בודאי דלא נכתובן לחליה אפי' הויא חליה לא למפסלה על
האחד וע"כ חית לן למיחר דמאי דקאמרי' הנך ברווחא זל דלמפסלה על האחד
מני בכונת א' מהס' ולא אנסריך בונט' פריהס ויהא סתבונתה היא ולא הויא
הויא חליה לא למפסלה על האחד היינו אפי' דידעינן ביה בחד מינייהו דלא בפי
לחוק דאי חייחא דלא ידעינן בודאי אלא מספקא לן אחאי אנסריך לאמשינן
סילמא דפסיטא דעדיפא מינה אמרינן בימה סנדלה בין האח' אפי' דמספקא
לן בתרומיהו אפי' חוסט' למפסלה על האחד וכו' עכ"ל ועדין לא ינא הרב זל
ידי חזקתו דלכת' ~~התורה~~ לפי דבריו דס"ל להנך רבונא דלא בעינן דליכא
למיחס בתרומיהו אלא אשילו דליכא למיחס בחד מינייהו ובחד מינייהו ליכא
למיחס אלא דידעינן בודאי דלא נכתובן וכו' אפי' הויא חליה לא למפסלה דא"כ
אחאי אנט' לאמשינן הכרייתא פילמא דפסיט' בנכתובן הוא ולא היא וכו' דחד
מינייהו מיהא נכתובן בודאי לחוק דפריח מינה היא זל לאמשינן אשילו דלא ידע
בונט' א' מהס' כיוון בודאי חליה דהאחד לן כיוון דלא ויהא סתבונתה הוא ספק, ויעד
קסה דהיפא פיו ליה הא להרבי' הנ"ל זל דהרי לפי דעתו בדיהא יבמה סנדלה
דכו' ליכא למיחר דה"ט דחושט' מסוס דמספקא לן בתרומיהו ומיחא אחאי מינו
לחד דאשילו היכא דליכא לספוקי אלא בחד ומאחד ברור דלא כיוון אפי' פוסל'
וזמנינו לנו, ולענין פירס הסניא לפד' הרא"ס הנ"ל מה דהסקה מהרי"ב זל
בדבריהם סיובס כדברי מוה"ר בנאל' הנ"ל זל, ומה ספק' עוד מהרי"ב הנ"ל
סס בדברי הסוד שכתב נכתובן הוא ולא היא וכו' לא הוסיף ומיחא חליה היא
למפסלה על האחד לפיכך יבמה סנדלה בין האחד ודמינו חללה בעלו כל א'
מהס' מסורה להיחבס ומאי' לפיכך דקאמרי' ואלא אשילו דהוא אמר' דלמפסלה
על האחד הויא אנסריך דליכא למיחס בתרומיהו דליתמא נכתובן למנות חליה
אפי' הויא אפי' כפי' בימה סנדלה בין האחד וסאסורה להיחבס דהרי איכא
למיחס בתרומיהו דליתמא למנות חליה נכתובן עכ"ל לפי מה שכתבו הפרישה
ובזית ששאל דגריד להביא דבריו הסוד טמא כיוונה דלפ' ד"ל דאשילו בידוע
לנו שהאחד לא כיוון עכ' חיימי' טמא כיוונה האחד וכבונת א' מהס' מפיסלה ל"ק
מיד, וע' הפסד לסוגו כך הוא לפי' שכתבנו דבונט' א' מהס' חליה פסולה הויא
למפסלה האחד יבמה וכו' דחיימי' טמא כיוונה פירוס אשילו ידוע לז' דהאחד לא
בין עכ' חיימי' טמא כיוון האחד ודי כיה למפסלה מטמא' כלל זה דלא אמ' לא
היי' מקום לחוס שפסיכס נכתובן לן הויא פוסל' ולזה דיתו הפרישה שכתב סס
כסגיה כיונה במקום כיוונו וזל לפיכך, אבל לפי מה שפ' הכיט חרס דברי

